

KENNETH KRABAT

KALK-IMPROVISATIONER

1999-2000

05/11 2002

Materialet ligger i alfabetisk rækkefølge, men jeg har bagerst vedlagt en kronologi.

De 99 tekster er blevet til ved improvisation - billedkunstner og pianist, André Lundquist, stod for klaveret, jeg for strube og lungers virke. Vores duo hedder KALK. Eller "hed" - livet har rusket os ud af fælles tid, og jeg ved ikke, om vi kommer tilbage.

Fra foråret 1999 til sommeren 2001 optog vi godt 150 improvisationer, på forskellige medier, i meget forskellige lydskvalitet. Jeg har mixet materialet på bedste amatørvis, og siden hen brændt det på i alt 11 CD'er på eget label, KALKværk. Hovedparten af materialet hérfra, samt live- og udgivet materiale, er samlet på data-CD:

"KALK, 2 år - improvisation for begyndere"

der udover tekster, oversigter, baggrund o.a. også rummer den lydlige dimension af vores samarbejde. Ca. 13 timers improvisation. Muligvis en "acquired taste", men også med *sine* hits.

Samlingen KALK-IMPROVISATIONER kan, alt efter temperament, betragtes som beskrivelse af improvisationens mulig- og umuligheder, som en række færdige tekster i talesprog, eller blot som transskriberede improvisationer, der endnu mangler arbejde. Den kan også ses som håndgribeligt akkompagnement til data-CD'en.

mange hilsener,
Kenneth Krabat

AMUNDSEN OG DEN BLÅ PLANET

da du smækker døren
og dine nøgler ligger indenfor på kommoden i
entreen

letter du fra din krop
og med ét svæver du over jordkloden

du ser ned på den blå planet

du kan se den kinesiske mur
og du kan se mount everest stikke op gennem
skyerne

og du kan se lysene fra Washington og New York
og du kan se flaget amundsen satte

og du kan se korsene overalt
hvor folk er faldet
i krig eller i sult

og du kan høre sengene knirke
under elskendes kærtegn

---

det hele varer måske to sekunder
så står du endnu en gang
i din krop
foran din hoveddør
og du ved
at der ligger en nøgle inde hos naboen

så du er *ikke* lukket ude

og foran dine øjne svæver den blå planet
og den svæver der hele dagen
den roterer for dine øjne
men uanset hvilket kontinent

der vender op imod dig
så peger amundsens flag på *dig*

og halvvejs inde i dagen tænker du:
hvad er det med det der flag?

men du finder ikke ud af det

---

men da du kommer hjem
er din nabo hjemme
og du får din nøgle
og du låser dig ind i din lejlighed
og på kommoden ligger...
ikke dine nøgler

du gennemroder din lomme din taske
dine bukselommer
og nede i foret
nede i foret på din jakke
ligger dine nøgler

og amundsens flag
peger stadig direkte på dig
uanset hvor meget den blå planet roterer

ARLEN

Hun hed Arlen, og hun var svensk. Hun var opvokset i København. Hun boede i et hus, så hun kunne se ud over vandet. I hvert fald var hendes soveværelse placeret sådan, at når hun lå i sin seng, med en hovedpude bag ryggen, så kunne hun se sverige. Hun tog aldrig færgen over, eller toget over broen eller en bil. Det slog hende heller ikke at bade i det vand, der skilte hende fra hendes fædreland. Arlen lå tit i sin seng og kiggede over på Sverige.

En aften så hun et stjerneskyd på himlen udenfor vinduet, og selvom hun ikke havde ønsket sig noget i dét øjeblik, blev hun grebet af en impuls til at gå op og skrive noget ned. Hun havde en lille bog, hvorpå hendes navn stod; den havde hun fået af sin mor - hendes mor, som nu var død - og hun havde aldrig skrevet en linie i den, havde Arlen. Men nu åbnede hun sin bog, og bladrede frem til den første side hun kunne skrive på. Og skrev med en håndskrift, der ikke var vant til at skrive *Arlen hed en pige. Hun var svensk, og hun længtes efter noget, hun ikke selv forstod hvad var.*

Arlen så ned på dét, hun havde skrevet. Det var bestemt som om det kaldte på hende, som om det

sagde: Skriv noget mere. Men hun havde ikke mere at sige, så hun lukkede bogen og lagde den tilbage ved [sic] bordet. Men da hun igen satte sig i puden, med ryggen op af væggen, fik hun en trang til at skrive noget igen. Hun rakte ud og tog kuglepennen. Og på sin venstre hånddryg skrev hun *Arlen hed en pige som savnede noget hun ikke vidste hvad var*

Arlen vågnede ved, at solen kom ind af vinduet. Hun var faldet i søvn med al tøjet på, og med kuglepennen i hånden. Den var knækket; hun havde ligget på den. Og hun kom i tanke på, at hun havde skrevet og hun kiggede på sin hånddryg, men der stod ikke noget længere. Hun løftede sig for at se, om hun havde tværet det ud på lagnet, eller på dynen, eller på hovedpuden, men ingen steder var hendes skrift at finde.

Hun fik sådan en trang til at åbne vinduet, så hun gik hen og åbnede vinduet på vid gab. Og følelsen var som at: NU skulle hun skrike... men hun vidste ikke, *hvad* hun skulle skrike. Men presset var så stort, at hun åbnede munden, og tog en dyb indånding, men det eneste der kom ud, var en svag kvækken: *Arlen hed en pige...* Og så var øjeblikket forbi.

Som hun stod dér ved vinduet, kunne hun tydeligt se Sveriges kyst. Men solen badede hende, som hun stod dér i Danmark; det var hende der var oplyst - ikke Sverige.

Hun greb fat i sin bog, og fandt spidsen af kuglepennen, og gav sig til at skrive. *Ind mod Arlen kommer en robåd. Robåden svæver over bølgerne, og er omgivet af et lys, der ikke kommer fra solen. Der sidder én og ror dér, med ansigtet imod hende. Og robåden er på vej for at hente Arlen. Robåden kommer for at tage hende hjem. Arlen skal hjem.*

Da de fandt hende for foden af bygningen, tog det tre stærke mænd at vriste bogen ud af hånden på hende. Selv i døden holdt hun fast på sit savn.

Arlen hed en pige. Hun savnede og hun vidste ikke, hvad hun savnede. Men en robåd hentede hende. Og siddende på toften, med ansigtet mod roeren, mærker hun hvordan vægten af landet bag hende slipper tyngden på hendes skuldre [sic] og i hendes hjerte. Og alt mens hun nærmer sig Sverige, bliver hun lettere og lettere, og føler til sidst at hun må holde helt fast for ikke at svæve op fra robåden. Arlen hedder en pige.

Hun er kommet hjem.

***

ARLEN I CIRKUS

Vågn op, Arlen.

Vågn op, Arlen; det er din fødselsdag.

Men Arlen sover ikke. Hun kunne godt høre mors skridt på trappen. Hun skyndte sig at lægge sig ned under dynen igen og lade som om hun sov - så mor får lov til at træde ind i rummet med morgenbakken. Og tænde stearinlysene, og hælde den varme kakao op. Og blidt ruske i hende.

Så Arlen strækker sig mmmmmmmmmmm... god... morgen... Godmorgen lille skat, siger mor, og lægger en stor pakke på dynen, på Arlens mave.

Arlen ved ikke, om hun skal se på pakken eller på den lille lagkage med de... seks lys. Pakken og lagkagen er lige store. Hun kigger på mor. Mors øjne er lidt fjerne, som om hun tænker på noget. Men da hun mærker Arlens blik på sig, smiler hun og vender tilbage: Hvad vil du helst - vil du pakke din gave op? Eller vil du have kage? Arlen vil pakke sin gave op.

Det er et prinsessekostume! Præcis som hun har ønsket sig det! Arlen kan mærke hvordan hun bliver helt varm i kinderne, og da hun hopper ud

af sengen med pakken med prinsessekostumet, er hun lige ved at vælte bordet. Mor griber bakken og redder kakao og lagkage fra at ryge på gulvet, mens Arlen styrter hen foran spejlet og flår plastiken af, og hiver prinsessekostumet ud. Og klæ'r sig på.

Der er også en lille stav med, nærmest sådan en lille tryllestav, og en spids hat, med slør, så man kan pakke sig helt ind, så man kan gemme sit ansigt bag tyl. Arlen lægger slet ikke mærke til, hvad mor laver; hun finder bare sine røde sko i skabet og stiller sig hen foran det store spejl. Prinsesse Arlen.

Hun har sit prinsessekostume på hele dagen; det er lige meget, hvad mor siger, så vil Prinsesse Arlen ikke være Arlen blot. Hun bruger sin tryllestav; hun prikker mor på armen, hver gang hun ser at mor forsvinder, og så kommer mor tilbage. Men smilet er ikke lige ægte hver gang. Men hun får lov til at være prinsesse.

Og klokken fem så kommer der en taxa og henter dem. Arlen har på fornemmelsen af, hvad der skal ske, men for ikke at gøre mor ked af det, så siger hun ikke noget. Hun spørger bare: Hvor skal vi hen, mor? Hvor skal vi hen? Og hun håber på, hun selv har gættet rigtigt.

Og ganske rigtigt: De skal i cirkus. De kører ud til cirkuspladsen i Brønshøj. Og der er stop-

fyldt med mennesker. Arlen har sit cirkuskostume på, sin prinsesse; hun ved, hun passer lige ind; der er altid plads til en prinsesse i et cirkus.

Arlen ved ikke, hvordan det sker, men hun kommer væk fra mor. Måske er det farverne og lugtene der drager hende; måske er der bare for mange mennesker. Men pludselig er hun ved bagsiden af cirkus - og dér er en elefant. Arlen har aldrig før set en levende elefant, og hun fatter næsten ikke, at noget dyr kan være så stort, men her står den jo lige foran hende! Og dér er heste i en fold. Og der er cirkusfolk i spraglede dragter. Og der er ikke nogen, der siger noget til hende; heller ikke da hun går ind på det indhegnede område; de tænker sikkert, at cirkuset savner sin prinsesse.

Lige indenfor indhegningen får hun øje på ham.

Han er klovnen. Han er den rigtige klovn, med den store røde næse og den røde mund og det spraglede kostume og de kæmpestore sko, der er ALT for store til ham. Og hun går hen og stiller sig foran ham. Og hun ser at der er tegnet store tårer ved hans øjenvige. Hvorfor græder du, klovn, siger hun. Men han hører hende ikke, så hun går helt hen til ham og stiller sig for enden af hans store sko og kigger direkte op på ham. Og siger: Hvorfor græder du, klovn?

Hvad laver du herinde? siger klovnene. Her må du ikke være. Publikum skal være ude på den anden side af hegnet.

Men Arlen hører slet ikke på hvad han siger - stirrer som forblændet på hans sorte tårer.

Sssskal jeg få det til at gå væk, siger Arlen. Sssskal jeg får det til at holde op med at gøre ondt? Og hun løfter sin tryllestav. Og det er tydeligt at klovnene ser, at det er en rigtig tryllestav, for han spærrer sine øjne op. Og de bliver lidt bløde. De bliver faktisk meget bløde. Og han siger: Ka' du det? Jeg kan alt, siger Arlen. Jamen, så vil jeg gerne ha' det, siger klovnene.

Arlen løfter sin tryllestav og svinger den tre gange rundt i luften og placerer spidsen af den på hver af de sorte tårer, ganske forsigtigt, mens hun ønsker at han skal få det godt.

Det er næsten som om noget forlader hende. Det er som om noget flyder ud af hende; det kommer fra hendes hjerte og det flyder gennem hendes arm og op igennem tryllestaven og noget tager imod det, hun giver. Og så er det som om det bliver for meget for klovnene; han træder et skridt bagud, men kan ikke komme længere tilbage på grund af teltdugen og så er han lige ved at falde, han griber sig selv, kommer op at stå igen. Arlen kan se, at klovnene ikke ved hvad han

skal sige. Men så rækker han tunge af hende. Men ikke ondt. Han rækker bare tunge, fordi han ikke ved, hvad han skal sige. Arlen ved heller ikke, hvad hun skal sige, så hun rækker også bare tunge.

Og nærmest som to magneter nærmer de to tunger sig hinanden, Arlens og klovnens. De strækker dem ud, så meget de overhovedet kan og jo mere de anstrenger sig for at strække tungen ud, desto mere er de ved at grine. Og lige før de når hinanden, så kan de næsten ikke mere - så kan de næsten ikke holde tungen udstrakt mere for bar' latter, der vil ud. Men i det samme er der en hånd, som slår ned imellem deres ansigter og rammer begge deres tunger. Og to kraftige hænder hiver fat i Arlen og hiver hende væk. Det er Arlens mor. Arlens mor hvæser hende i hovedet: Hvad er du laver? Hvad er det du laver, barn?!

Arlen står som fastfrosset til jorden; tryllestaven er stadig hævet i hendes hånd i luften. Hun hører hvordan hendes mor skælder klovnens ud og truer klovnens med alt muligt. Og så griber hendes mor fat i hendes hånd, trækker hende ud af indhegningen, trækker hende væk fra cirkusteltet. Arlen ved godt, hvor de skal hen, men hun spørger alligevel. Vi skal hjem - hvæser Arlens mor, og trækker af sted med Arlen.

Da de kommer ud, hvor bilerne kører, kan Arlen ikke finde sin tryllestav. Hun må have tabt den, ved klovnene, eller på vejen. Men det gør heller ikke noget, for hun har alligevel ikke lyst til at være prinsesse mere.

Arlens mor græder i taxaen på vejen hjem.

Arlen ved ikke, hvad hun skal gøre ved det; hun kan bare se på.

Så det gør hun. Sér på.

***

AT DE VINKER

jeg ved at der er mange der er forsvundet
ganske væk
og jeg ved næsten
at de samme aldrig kommer tilbage

jeg ved at der er mange der står i kø
for at gå den samme vej
og jeg ved at der er mange der vinker
og græder
og længes

selvom de endnu kan ses
og ikke er ude af syne

og jeg ved at dem som vinker
selv står i kø

og jeg ved
jeg ved at de næsten selv ved det
de ved det SÅ lidt
og SÅ meget
at de vinker

***

BADEBOLD, VI

Jorden er en badebold
med mange menn'sker på
og når jeg ser
kun på dig
så ser du lige så

så Jorden er en badebold
med mange menn'sker på
men mest af alt
så er der kun
os to vi kigger på

så Jorden som en badebold
er et begreb der er svært at forstå
hvis ikke kun
    det var fordi
jeg havde det ligeså

så Jorden som en badebold
er spejlet indeni
jeg ser på dig
    du ser på mig
der' ikke noget fordi!

***

BEN OG MARV

så let og lystigt
hen ad vejen

det når mig
det når mig ganske ind
at jeg skal gå
    jeg skal være hér med mig selv

at længslen fremad

er ikke en bagudrettet længsel
der fastholder en drøm
og en trang til at være et ganske andet sted
nej den standser
og danser lidt på stedet
med armene om en form
næsten som en kvinde
næsten som i en tango
i støvet på landevejen
næsten som en
tango

der varer
ved
der ikke standser
blot fordi dansen går videre
uden at nogen ser den
øjeblikket er så langt som et åndedræt
og så lidt til
det er en tango
det er en tango med øjeblikkets kvinde
en sjælløst
og sjælfyldt
møde
med det som er

øjeblikket
øjeblikket har støv i sine lunger
og øjeblikket danser en tang
danser en tango med sig selv
som om det var en kvinde
på vejen

og vejen er en kvinde!
vejen er en kvinde
    der danser med støvet
der danser med længslen
    der danser med vejen frem
og støvet!
    støvet
        støvet er en kvinde
        og kvinden er en kvinde
        og øjeblikket...
        er en tango
der når helt ind
til marv og ben

og intet

bevæger sig

***

BILLET

han ville ikke sælge dig en billet
han sagde du havde været om bord på toget før

han ville ikke sælge dig en billet
han syntes du var grim

han syntes du havde en forkert hat på
og din kjole...
den var også forkert

han ville ikke sælge dig en billet

han sagde du havde været her før
og i øvrigt var du grim
og din kjole var forkert
og din lille hund...
din lille hund var også grim

han ville ikke sælge dig en billet
han sagde du havde været her før
og så var du grim
og din hund var død og den var også grim
og din kjole var også grim

han ville ikke sælge dig en billet

han ville ikke sælge dig en billet!

han ville overhovedet ikke sælge dig en billet!
han ville overhovedet ikke lade dig komme om
bord!

han ville overhovedet ikke SE på dig
for du var grim
din hat var grim og din hund var grim og din
kjole var grim
han ville ikke sælge dig en billet

han ville ikke sælge dig en billet
han ville ikke sælge dig en billet
han ville overhovedet ikke
sælge dig noget som helst

fordi du var grim
han ville ikke sælge dig en billet
men han havde en puddelhund
den ku du godt få

og han havde også en kjole
og den ku du også godt få

og han havde også en hat
og han havde også et smil
og et ansigt og en krop
og det ku du også godt få
hvis du ville betale

men han ville ikke sælge dig en billet
og hvad sku du også bruge dén billet til?!

***

BLINKENDE BALLON

fuldstændig nøgternt

jeg står så højt så jeg kan se
dig direkte ind i øjnene

du blinker med øjnene
det plejer at betyde at man lyver

jeg læner mig op ad væggen
lader mig glide ned på gulvet
bliver fanget af ellen
kontakten
mellem væg og gulve
passer fuldstændig til min krop
og herfra kan jeg se
op på dig
du svæver frit i rummet
som en varmluftballon
3 fod over gulvet

der er ikke noget der fortøjrer dig
men du hænger i den samme højde
uden at bevæge dig

Et gevær
ku jeg prikke hul i dig
eller med et *skarpt* ord!
eller hvis jeg forlader rummet
eller bare lukker øjnene

hvis jeg lukker øjnene
så forsvinder du
så er du væk!

BLOD AF EN STEN

du klemmer min hånd
som ville du klemme blod af stene

du gir dig aldrig
du er som et fast anker i en kyst
som er mig

du klemmer min hånd
som ville du klemme blod af en sten
men jeg må gå
jeg er nødt til at gå

***

BRING DEM HJEM

drage i mit hjerte

mmmm ssssssså forlader det mig igen
det lille
pust
af storhed

fyrighed
og vold

tankerne er et helt andet sted
du kan jo få lov til at gætte hvor

men du er her jo ikke til at gætte

så skal jeg *gætte* for dig?

det øjeblik nærmer sig
hvor det at gætte ikke har den fjerneste
betydning

hvor det er *nok*
på afstand at lette på hjertet
bare lade som om

    bare lade som om
at du kan høre det
at du kan høre mit dragehjerte

mine sekunder
jeg vil gerne have mine sekunder igen!

dragehjertet siger:

nej
giv mig bare ét

giv mig bare
    giv mig bare
giv mig bare ét sekund

giv mig bare ét sekund
af min egen tid

BÅD MELLEM KYSTER

mmmmmmmmmm
sssmagen af dig
ahhh

som at være en hængekøje
spændt ud mellem to træer
og vinden tager i mig
og det her er et billede
det her en erindring
det her er en tanke om noget som er sket
men det er aldrig sket
det er aldrig sket

sssmagen af sig

og jeg er en båd
der sejler mellem to landsdele
i fast rutefart
og klokken er tolv middag
og bølgerne klukker om båden
og der er ingen passagerer med
men jeg sejler alligevel
og det her er en erindring
det her er et billede

det er her er en ihukommelse
af noget der aldrig er sket

ahhh
men smagen af dig

og jeg er sgu solen
jeg er sgu solen der bager
der bager ned på din krop
og vækker hver en lille pore
og trækker små dråber af salt sved
dækker din krop bader din krop

og jeg er solen der slikker dig

jeg er solen der slikker dig
fra tolv middag
til seks
og det her er et billede
det her er en drøm
det her er en drøm om noget som aldrig er sket
og måske aldrig sker
igen

mennnnn
ssssmagen af dig

uhmmm smagen af dig

den forbandede smag af dig
den helt fantastisk

eventyrlige varme og bløde smag af dig

CAMILLE CLAUDELL

blev du født modig?

Sprængte du dig vej ud af din mor?

eller var du som alle andre børn?

lidt af det hele

og et hjerte der begyndte at banke

for det der kom igennem dine hænder

og et øje der begyndte at tage mål af verden

og si

dit hjerte ud gennem dine hænder

det begyndte et sted

men det betyder ikke noget

hvor

Du blev set

du blev set og begæret

måske endda også elsket

og dine hænder førte dig lige lukt ind i

det flammende
det store
det der skilte
det der viste

menneskene
før lysreklamerne
før TV og radio
stjerner på himlen

Og du elskede
og du respekterede din lærermester
du var din tids køn
og gav dig hen
som det sig hør og bør
i den tid du trak vejret

I dag ville vi sige
at han stjal dine hænder
han stjal din ånd

du forærede ham det inderste
fordi du ikke kunne andet

måske blev du *barnet* igen

måske ville du bare lige pludselig
lidt af det hele
måske ville du bare have livet for dig selv
dit eget liv

og han *frygtede* dig
din egen *familie* frygtede dig

var du i virkeligheden ikke parat til livet?
at du lod dem spærre dig inde?

hvad tænkte du?

hvad tænkte du i de mange år
du vandrede rundt i gangene på
sindssygehospitalet
frarøvet håndens arbejde?
bevarede du ånden?
forblev du dig selv?

hvem var du
Camille Claudell?

Hvad ser vi
der ser på dig?

ser vi os selv?

***

DANSE UDEN DIG (TELEFONTANGO)

jeg må tilstå
at jeg ikke har savnet dig
ikke et eneste øjeblik
har jeg tænkt på dig

jeg må tilstå
at du overhovedet ikke har været i mit hjerte
end ikke når jeg sov
og det smerter mig
fordi jeg elsker dig

og jeg tænker om der er noget andet
noget andet jeg elsker højere end dig
som gør at du ikke har været i mig

og jeg ved ikke om jeg skal sige undskyld

den her pardans
vi har danset
med dine stærke og svage arme
med mine stærke og svage arme
og fejltrin
du har aldrig trådt mig over tæerne
jeg håber aldrig jeg har trådt over dine
men jeg har ikke danset med dig på afstand
og jeg danser ikke med dig nu
jeg kan slet ikke mærke dine arme omkring mig
så du kan sikkert heller ikke mærke mine

og jeg må tilstå
at jeg ikke ved hvad jeg skal gøre ved det
skal jeg bare pudse mine sko

presse mine folder i bukserne
binde min butterfly
tage smilet på?

men jeg må tilstå
at jeg ville ønske
at hele dansegulvet var vores dansegulv
og at når jeg trykkede dig tæt ind til mig
at vi så blev som én

men sådan
sådan er det ikke at danse tango
tango danser man
sammen
og hver for sig

måske bliver vi bedre
ved at danse for os selv
måske kan vi bedre favne hinanden
og fylde hele gulvet ud
og elske hinanden
i tangoen

men jeg må tilstå
at jeg ikke har elsket dig en hel uge

***

DANSENDE HJERTE

hvis jeg kunne fortælle dig
    hvorfør jeg var kommet tilbage til dig
var jeg nok ikke kommet tilbage
og hvis jeg kunne fortælle dig
                                  hvad du betyder for mig
så havde jeg nok ikke forsøgt på det

og hvis jeg kunne kysse på dig
uden at blive våd om munden
så havde det ikke været det værd
og hvis jeg kunne gå tur med dig
uden at blive regnet på
og pisset på
og skidt på
og generelt bare
    mærket hvordan det er
        at være i live i en storby
så havde jeg fandme ikke boet i København

jeg vil ikke sige at du er én der bringer
hvis'erne frem
der ér ikke mange hvis'er imellem os
men indimellem tar jeg mig at ønske

end det du er
jeg vil ikke ha dig hvis ikke du er dig

jeg forlanger jo ikke noget af dig
jeg forlanger ingenting
(jeg forlanger ingenting)

men du er mit dansende hjerte

***

DEN ANDEN HÅND

Han står i mudder til knæene

og han trækker
han trækker i grimen på hesten
for at komme op af mudderet

han står i mudder til knæene
og dér har han stået længe
men hesten bliver med at gå imod ham
i stedet for at gå tilbage
SÅ FLYT DIG DOG, DIT ØG!
træk mig op!

han lægger sig ned på maven

og får fat i hestens ene ben
og mens han trækker ned i grimen
forsøger han at presse hesten baglæns
men det er næsten som at trække sig selv
op ved håret

hesten nikker bare med hovedet
snuser til ham

han ligger på maven i mudderet
og holder i hesten

hesten synker

så hesten går bagud

og trækker ham med

På den faste jord
lade han sig falde ned
på sine mudderbestrøede [sic]

mudderindsmurte

tunge

knæ

for sin herre

og takker

takker for det liv han er blevet givet

men han holder stadig fast i grimen

***

og alle ulvene lagde sig
og gav mig fri passage
sikkert med et "good luck"
og jeg fulgte dig
jeg ville følge dig til din destination
men du skulle ikke hjem
du skulle ikke ud
du
skulle bare gå
promenere

da du vaklede
greb jeg dig naturligvis
du landede *naturligt*
i min favn
og der lå du
og kiggede op på mig
med et selvfølgeligt blik
det var dét jeg var der for
jeg skulle gribe dig
og så var der jo derfra ikke langt
til at bære dine pakkenelliker
til at drikke kaffe på den nærmeste café
og gå mod dit hjem bærende på dine pakker
med min hånd i din
og faste skridt
hér kommer to der hører sammen
her kommer to der har erobret verden
her kommer to
med en fremtid

og ved din indgangsdør

kyssede du mig varmt på kinden
og tog pakkerne ud af armene på mig
låste dig ind
og lukkede døren bag dig
og jeg gik tilbage mod den Katalanske Trappe og
satte mig
da jeg kom frem vel vidende at
alle hanulvenes blikke var rettet mod mig:
hvordan så mit ansigt ud?
måske sad der en rest af læbestift
måske var der en rest af parfume
omkring mig
men jeg vidste noget *de* ikke vidste
jeg havde levet et helt liv
på en halv time
og jeg kunne se
mine efterkommere
alle mine børn og børnebørn og oldebørn og
deres børn uendeligt
sprede sig i alle retninger
fra det punkt hvor jeg sad
en strøm der befolkede en hel verden
fra den Katalanske Trappe

***

DEN KRYSTALKLARE NAT

undskyld
hvis jeg kommer uanmeldt ind i dette rum
men jeg her for at se på stjerner

jeg er her for at lægge nakken tilbage
og hæve mit hoved
mod himlen

jeg er her for at se
det som ikke kan ses
    med det blotte øje

jeg er kommet langsvejs fra
for dette ene sekund

undskyld mig

kan vi deles om natten
jeg kan tilbyde mine øjne
jeg kan tilbyde at se
jeg kan tilbyde at bære
jeg kan tilbyde at være her
    i mit fuldeste omfang og mit største gevir

undskyld...

men jeg behøver den krystalklare nat

og den krystalklare nat behøver mig
natten behøver nogen at se...

og nogen der ser
og stjernerne behøver nogen at række ud til
og nogen der bliver blændet af lys
og hjerterne alle vegne
behøver nogen at mindes

alt dette
gør vi i fællesskab
natten og jeg

tag mig det ikke ilde op
at jeg fylder
der ér også plads til dig
kom hér
hvis du vil

nu...
nu er vi nattens øjne

og nattens vilje

og nattens tab

***

glasset rammer gulvet og går i tusind stykker
og man ved at NU nu i dette øjeblik
vender 35 ansigter
sig om mod én
og glør op og ned af ryggen på én
og tænker:
    ham der han er sgu da langt ude,
  er han ikke?!
    har han ikke fået for meget,
  sku han ikke tage at gå hjem
    så bliver der også en
  ledig plads ved baren...
det allermest almindelige
  i dén situation er jo at
man bare retter sig op og
rækker ud efter
    cigaretpakken
og ryster øllen af den
ryster øllen UD af den
og ryster alle de våde cigaretter ud af den
og finder en enkelt lille cigaret
inde bagerst i pakken
som ikke er våd
og dén tager man så ud og tænder
med en nonchalant bevægelse og den våde
zippolighter
    som selvfølgelig ikke vil tænde
        man bliver bare ved og ved og ved
  indtil det lykkes
og så ranker man sig endnu mere
    og kigger sig selv ind i øjnene inde i
spejlet

det allermest almindelige
det er jo når man sidder dér og
  ryster cigaretter ud af den våde cigaretpakke
at der faktisk ikke ér nogen cigaretter
  som er tørre
så man har ikke nogen *tør* cigaret
  at stikke i munden
og tænde med sin *våde* zippolighter
som selvfølgelig heller ikke virker
  fordi den er fuldstændig gennemblødt
  på trods af hvad fabrikanterne siger at
  denne lighter kan overleve
          en hvilken som helst storm eller...
  der står bare ikke noget om at den kan
overleve øl
så man har ikke nogen cigaret
man *HAR* ikke nogen cigaret
nonchalant at tænde!
så man kan rette sig op
  og lege verdensmand og se ud som at
det var sgu da bare et uheld!
det ordner da servitricen med
  en lille fejebakke og en kost
  som en mis
og så kan man kigge på hendes bagdel
men hun bøjer sig ned
  for fødderne af én

så når der ikke er nogen cigaret i pakken
er der heller ikke nogen grund til at kigge sig
selv i øjnene

i spejlet

men så er det godt at

sidemanden har en cigaret som man ka
bede om at få *hej makker*

gir du ikke en cigaret?

mine egne her de er sgu blevet lidt våde

jeg trænger lige til et ordentligt bøv

jeg trænger lige til noget at

stive mig af med

hey skat

kan du ikke lige gi mig en whiskey i stedet

for det her

og giv mig lige en karklud også

og så kommer den søde mis med en karklud

og en dobbelt whiskey

den ene er på huset

tak skat det var sgu sødt af dig

lad være med at tage skårene dem

skal jeg nok klare...

så man lader hende ta skårene

så man *får* chancen

for at se hendes røv

som hun ligger dér for fødderne af en

og fejer glasskår op

men det allermest almindelige

når man så sidder helt

som før på sin barstol

lidt våd måske

men med en cigaret i kæften

og en dobbelt whiskey foran sig

afslappet...
verden går videre...
det ér selvfølgelig
                  at man læner sig ind over baren igen
for at se om ikke ka få fat i øjnene på hende
der sidder dernede
hun sidder der sgu stadig
og hendes bryster hviler stadig
  på kanten af baren
og så er det jo
at hun lige præcis i det øjeblik
drejer hovedet
og så er det man får øjenkontakt
kigger ind i hendes dejlige brune øjne
og hun kigger tilbage
og hun smiler
og så tager man whiskeyglasset
tager cigaretten ud af munden
hæver glasset
          til en lydløs skål
blinker lige lidt
ikke for dum
      bare sådan: hey vi er her, ikke?!
      verden kører videre, du hørte det godt, ikke
      glasset smadrede, hvad fa'en
      vi er her endnu, vi har det godt
      skål, skat!

det allermest almindelige
i dén situation
det er så at
hendes kæreste eller

hendes mand
    eller hendes date for dén aften
også læner sig ind over baren
og drejer hovedet
og kigger på én
og løfter *sit* glas
og siger skål
mens han øjne siger ALT
    om hvem det er der har den der lækre babe
    som sidder dér
    som man nu ikke kan se
og i øvrigt skal man ikke prøve
                                    på noget som helst
    i øvrigt skal man ikke prøve på
                                    noget som helst
for man var jo bare det der fjols
    som lige smadrede glasset ud over det hele

så det allermest almindelige
    i dén situation
det er jo at man
    vinker den søde mis over til sig igen
    og siger *hey skat*
    kan du ikke lige sende to kolde
                                    ned til de to dernede

og det gør hun så
placerer to øl foran bordet på dem [sic]

og det allermest almindelige
det er så at man
sidder dér med smøgen i den ene hånd
    whiskeyglasset i den anden

og forsøger at
ramme øjnene inde i spejlet
jo det er ens egne øjne
jo jo det er det
og så strækker man sig lidt ahhhhhr!
ryster lidt på skuldrene
man kan mærke at det
sgu faktisk er en ret god barstol
man dér sidder på
den kan man godt blive siddende på ret længe
og det gør man så
bliver siddende der
ret længe

yeah!

***

DRØMME MIDT I ET SKRIDT

du står så stille
det er næsten som om du er gået i stå

dine øjne plirrer
måske sover du
måske drømmer du stående
måske drømmer du midt i et skridt

jeg kan ikke se om du går forlæns eller baglæns
jeg tar fat i din hånd
jeg tar fat i din hånd
og trækker
hånden siger:
følg med mig
du stritter imod

jeg kunne lægge al vægt bag ved
og bare forsøge at hive dig
trække dig MIN vej:
kom så!

og jeg ka la dig stå
og jeg kan gå selv
valget står mig frit
men med en finger
kan jeg mærke din puls
og hvis jeg trykker en lille smule
banker den hastigere
så jeg strammer mit greb om din hånd

og venter bare

Pludselig bløder du op
pludselig er du en krop igen
en levende krop
den krop jeg kender
og du åbner dine øjne
og er tilbage
jeg spør dig ikke hvor du har været

valget står mig frit
jeg venter bare
og så klemmer du min hånd
og så går vi
sammen

***

DRØMMEN PÅ HAVNEN - Jim på vej

og vi har lige hilst på
Jim the Sailor Man

han er gået sin vej
og vi vinker efter ham
hej hej!
(Jim)
råber vi

Jim han vender sig om
og kikker på os
han ved godt at vi lige
har været inde og drikke på klods
men det gør ham ikke noget
fordi han er på vej
nu sejler han
hej hej!
Jim

råber vi

DRØMMEN PÅ HAVNEN - Sally & farvel

og ud af baren kommer

hvem?

Sørøver Sally

Sørøver Sally med den prægtige barm

som vi engang har ligget hos

og krammet

og elsket

og ønsket var vores

Og vi vinker til Sørøver Sally

som lige har fået fri

vi siger hej hej

Sally

vil du sammen med os?

Men Sally hun går sin egen vej

ned ad kajen

hjem til sig selv

og der står vi så

den her aften

og har ikke nogen at vente på længere

og ingen at vinke farvel

til

så vi siger det til os selv

såå kammerat

kom så hjem nu skal du i seng
sig "hej hej"
sig nu farvel
så vi ser ned i vandet
og finder os selv dernede
og løfter hånden
og vinker uden at sige noget

så går vi hjemad
væk fra havnen
væk fra al balladen
og Sørøver Sally
og Jim the Sailor Man

Og vi ved godt det kun er noget vi har drømt
at det er et spil
vi spiller med os selv
når vi går tur langs med havnen
og drømmer om en tid som var engang
måske for meget længe siden
da København var en lille flække
og ikke alt
var i sten og beton
og kajerne var jordvolde
og træplanker ud i vandet

***

EN FORSIGTIGHED
(med Ingvild)

der er sådan en forsigtighed
som kommer listende om natten
og griber fat i
    min arm
rusker mig blidt

rusker
stille og roligt

så jeg vågner
    ikke med et sæt
men klar over at nogen
vil mig noget

når jeg sætter mig op i sengen
og ser mig omkring
og lytter
lytter
jeg lytter til denne forsigtighed

og hvis jeg læner mig frem
kan jeg se ud i køkkenet
og der er et skær
    et svagt lysskær

ikke fra et stearinlys
eller fra lamperne over bordet

men et gyldent afgrænset skær

og det bevæger sig
lige over gulvet
det er som om det danser

og jeg rejser mig op
kaster morgenkåben om skuldrene
og jeg bevæger mig stille og roligt
ud i køkkenet

og på køkkengulvet
er der en lille mand
som stråler

og da han ser mig
begynder han at danse
han hopper op i luften
og tager sin hat af
og han vinker til mig
mens han danser
jeg tror han danser for sig selv
men han kan se mig

han er
han er ikke en dværg
han er bare en meget lille mand
i et pænt jakkesæt
med slips

han ser glad ud

"så hvorfor har du vækket mig
hvad vil du mig?"

men han danser stadig
og lyset stråler ud fra ham
og han siger ikke noget
han smiler bare
jeg kender ham ikke

den ganske lille mand
springer højt op i luften
og lander i mine arme
ja, det vil sige
da jeg griber efter ham
forsvinder han
ind!

ind i mig
og min brystkasse fyldes med varme
og jeg bliver let
og jeg får lyst til at danse

og jeg løfter mine ben
og de er som om de er fulde af luft
det er som om der noget der bærer oppe
og jeg kigger ned på mine ben
og jeg kigger på mine hænder
og de gløder

og så begynder jeg at danse midt på køkkengulvet

og det er som om rummet bliver større
som om væggene flytter sig væk fra hinanden
og mit lillebitte køkken bliver til en balsal
og jeg svæver rundt i en dans i balsalen
som jeg aldrig har danset før
let som en sommerfugl

og så sidder jeg på gulvet igen
og holder fast i mig selv
og på gulvet foran mig
ligger en lillebitte hat
og jeg tager den på hovedet
og den passer perfekt

***

FARVEL

når jeg ligger for dine fødder
og kigger op på dit fjæs
og tænker:
åh, suk.

og du står bøjet og kigger ned
på mit ansigt:
Hvad tænker du så?

jeg trækker ikke vejret mere
jeg er gået min vej!

men jeg kan stadig se dig
herfra
    hvor jeg ligger

hvad tænker du?
føler du dig forladt?
er det nat nu?'

du knuger min hånd
som ville du klemme blod ud af sten
og du græder

måske er det dit hjerte der græder
    jeg ved det ikke
hvad tænker du?
Åben din mund og luk det ud!

Forsøger du at sige farvel?
eller : *Kom tilbage!*
jamen så sig det!
sig: *Farvel!*
eller
    kom tilbage forlad mig ikke!
    men bare sig det

jeg er død!
forstår du?
jeg er død.

Dit fjæs er mig så inderligt velkendt
som din krop er det
dine hænder

dine tanker
måde du omfavner på
dit ansigt når du siger *på gensyn*
men du har aldrig før sagt farvel
og du har aldrig før sagt
forlad mig ikke

grød hvis du skal
klem min hånd hvis du skal
hold fast hvis du skal
men tal!
Tal!
sig: *farvel*
eller: *Forlad mig ikke*
gør det slut

for din egen skyld
gør det slut

Jamen så siger jeg det for dig
farvel min elskede
forlad mig ikke

farvel min elskede

***

FARVEN GRØN

der er altid nogen der ser ud mod horisonten
og der er altid nogen der står stille
og der er altid nogen der venter
og der er altid nogen der længes
og der er altid nogen der mindes
og der er altid nogen i bevægelse
og der er altid nogen der bliver født
og der er altid nogen der dør
men det hele er altid samlet i en familie
det ér en familie

nogle gange
kan det svært at se
hvor stort det område er som familien er
som familie dækker
men hvis man bare siger ordet "familie"
så har enhver sin egen
fornemmelse af udstrækningen
man kan også sige *skovtur i det grønne*
så ved man ligesom hvad det drejer sig om
man ved
hvis man er med
så er det fordi man er en del af familien

naturligvis varer sommeren ikke ved
og naturligvis kan man holde skovtur inden døre

men til skovturen hører
at man er en *del*

og når så den sidste mad og det sidste brød
og den sidste vin
er spist og drukket
og alle myggene har fået sit (sic)
og man er gået hver til sit
så er man stadig en del af familien

og naturligvis kan tvivlen opstå

og man kan mene at andre
måske
ikke ér en del
ikke ønsker at være det
ikke burde være det
aldrig har været det
ikke vil være det
ikke kan være det
ikke tør være det
men lige så snart man kalder sammen til skovtur
så ringer man efter familien

der er ikke noget der holder familien sammen
ikke
selvom man
har nogle meget klare billeder
i hvert fald i vores kultur
om at der er visse mennesker der står som
kardinalpunkter i en familie
som er

den bestemmende
den målrettede
den viljestærke
den der angiver vejen
den der angiver bevægelser og udsving
den der minder om
og på dén måde
holder sammen på familien

men en familie er jo mennesker
og mennesker er sammen og hører til
fordi de enten ikke kan lade være eller fordi
de vil
modstræbende skrigende
trukket med i en sammenhæng
som de så bliver i
opholder sig i
er i et stykke tid
kommer når der bliver kaldt skovtur
går når de har fået nok
og tænker *aldrig igen, aldrig igen*
dele rum og tid med disse... disse...

det er jo *hver enkelt*
som *ér* familien

der er også en populær myte som hedder
at hvert menneske kender alle andre seks led ude
en moderne myte
som forsøger at gøre hele jorden til en familie
at gøre alle mennesker

til medlemmer af den samme familie
det kan der måske være noget om

skal man så synes

at det er synd for dem som sidder på gaden
posedamer og posemænd

skal man synes

det er synd for naboen som aldrig får besøg
som tilsyneladende ikke er en del af en familie
og ér de ikke dét?
tager en posedame på skovtur?

kan et menneske være sin egen familie?

nogle gange vågner man om morgenen og siger

jeg er død
jeg er sgu død

hvis man dén dag

sku få lyst til at tage på skovtur
og holdt alle sine telefonnumre i hænderne
for at se hvem man skulle ringe og invitere
og ikke kunne finde ud af

hvem man havde lyst til at invitere
ville det så være fordi man var død
eller fordi man ingen familie havde den dag?

har ens familie plads til at man er død?

jeg ved at min har
så ringer dén til *mig*
helt tilfældigt

den dag hvor jeg er død
og jeg siger jeg er ked af det
men jeg er død i dag

og så siger de
nej det var ikke godt
hvordan er det dog sket
er der noget JEG kan gøre?

og som oftest er det så dermed
allerede sket

man har fået lidt familie igen
man er blevet lidt levende igen
og selvom man måske skulle have lyst til
krampagtigt at holde fast i at man var død
så skulle der et hvidt snit til
for at udradere telefonsamtalen

jeg tror ikke at familien nogen sinde hører op
jeg kan simpelthen ikke forestille mig
at det er muligt

jeg kan forstille mig dage hvor jeg ikke længes
og jeg ved der er dage hvor jeg længes
jeg ved at jeg indimellem har været mere til
end i dette øjeblik

men jeg ér familien

JEG
er familien

FEM OM KLOKKEN

så er den fem om klokken...
fem om morgenen igen jo
det er sjovt at tænke sig:
den er sgu altid fem
et eller andet sted i verden
og man sidder hér i København
og klokken er fem i København
nogen gange er det sjovt at forestille sig at
klokken ikke er fem
og man ikke er på vej hjem
eller på vej til et morgenværtshus

og så bliver man bedt om at drikke ud
sidste omgang sidste omgang
det er sgu længe siden
jeg skal bare lige...
og man skal aldrig bare lige
man skal bare se at komme ud skal man
man skal bare se at skride
så bartenderen kan komme hjem

den er sgu altid fem om morgenen
et eller andet sted
lige nu er den fem i København
og man sidder der med et
halvfylt eller hvordan er det nu

halvtømt glas foran sig
og der er bare ikke sket en skid
ingenting er der sket
jo man har brugt alle sine penge
som sædvanlig
men et eller andet
et eller andet skal tiden jo gå med frem til
klokken fem
men der er jo det der
halvfylde eller
halvtømte glas
der lige mangler at blive ordnet
så for ikke at få dårlig samvittighed
må man se bartenderen i øjnene
og så vender man sig væk fra baren
og hvad sidder der dér
hvad sidder der i sofaen
ovre ved væggen?

der sidder et par nylonstrømper
påskruet en krop
og et hoved
og nogle arme
og den ene arm ender i en arm
der holder en cigaret
og den anden i et glas
der er halvfylde eller halvtømt
eller hvordan det nu end er
men nylonstrømper
nylonstrømper...

nylonstrømperne er KULsorte

og de omfavner benene som om
det hele er mejslet ud i marmor
og da hun læner sig lidt til siden
og diskret stikker benene
sideværts ud under bordet
kan man se den der søm
der strækker sig fra hælen
op af benet
ind under kjolen

og klokken fem der
på værtshuset i København
med et halvfylt eller halvtømt eller
hvordan det nu end er glas foran sig
hvor man skal koncentrere sig om at få drukket
ud
så bartenderen kan komme hjem
så man selv kan komme videre
bliver øjnene og hele sindet fanget ind af
den der lige linie
der går fra hælen og op bag benet og
forsvinder ind under kjolen
så længe det nu varer

men øjeblikket synes at strække sig
og da man kigger sig omkring
er alle frosset i positurer
med hånden på dørhåndtaget til toilettet
med viskestykket nede i glasset
med den tændte lighter på vej op til en cigaret
og flammen står helt stille i luften
og kysset der standser mellem to munde

og så ved man
at man har lige præcis så lang tid som man
har
til at række en
ru hånd ud
og lade den følge linien fra hælen op ad
benet og ind under kjolen
så det gør man så
klokken fem om morgenen
på værtshuset i det indre af København
hvor tiden er gået i stå
hvor ingen skal hjem
ingen skal videre
ingen skal op
eller ud
eller kysse
eller tænde cigaretter
der er kun en håndværkerhånd
der rækker ud
og lader de ru fingre
blidt
kradse ned ad
linien
bag på låret
ned mod hælen
som et kys

klokken fem om morgenen
kan man forestille sig at alting sker
man ku bilde sig ind at det her det var en
fantasi

men det er ikke en fantasi
tiden ér gået i stå
klokken er ikke længere fem om morgenen
på værtshuset i det indre af København
klokken er ikke fem nogen andre steder i verden
klokken bliver muligvis ikke fem noget sted
nogensinde igen
    på jorden eller noget andet sted i universet
    tiden er simpelthen gået i stå
der er kun følelsen af
    nylon
    mod ru håndværkerfingre

***

FIKS OG FÆRDIG FORBINDELSE

det var den her forbindelse
der startede som en tegning på et stykke papir
og blev til byggeklodser
                                der blev stablet ovenpå hinanden
og føjet sammen med cement og mørtel

det var den her forbindelse som blev til en bro
    hvor den blot skulle have været
  en forbindelse
og pludselig var den grundfæstet
i begge forankringspunkter
og udspændt

fiks og færdig
og den skulle blot have været en forbindelse

det var det her hjerte
som ikke var synligt

det sku ha' været synligt
det sku ha' været åbenbart

det så så pænt ud da man talte om det
men da det kom til stykket...

der sku ha været en tid
med før og efter
fortid og fremtid
her og nu

men der var ingen verden

***

FOR DEM DER VENTER

jeg sku ha hentet dig
men jeg glemte hvor jeg var

og tre brandbiler kører forbi ude på gaden
og minder mig om at jeg findes
og i går kom der et brev

og en avis
og et postkort
og en reklame
og en brochure

og jeg har glemt at købe mælk
men jeg har tre dåser tun
og der er streger på tapetet
der hvor jeg har siddet
og glemt dig

hvis du vil et eller andet
HVIS du vil
kan du så ikke kontakte mig
når jeg får min telefon
min brevsprække
min hoveddør
mit hus
min verden tilbage
det sku ske i dag siger
de sku komme hér klokken et
og installere min nye verden
men dét har jeg glemt

der er ikke plads til noget

væggene står lidt for tæt sammen
taget
og gulvet
er ét

hvis du vil mig noget

her får du en historie om en mand på en ø
der sidder en mand på en ø
    han sidder helt ude ved vandet
    han har taget sine sko og strømper af
        og han sidder med fødderne i det varme
vand
det er hen mod aften
    og mågerne cirkler over vandet
        dykker og fanger fisk
            forsvinder igen
solen går ned bag ryggen på ham
mens han sidder med fødderne badet i vandet
og han læner sig tilbage
    lader hovedet falde tilbage mod sandet
og han åbner sine øjne
og kigger op i et loft

hvis du vil mig noget
så ved du at historierne kommer et sted fra
og at jeg har bestilt mig en ny verden
som skal komme i dag klokken tretten
    men jeg har glemt det

***

FOR MIN SKYLD

skat
skat...
det er ikke for dig
det er for mig

jeg står op 10 sekunder før vækkeuret ringer
slår vækkeuret fra
låner mig ind over dig for
at se om du er vågen

du er ikke vågen

jeg kan nå det!
så jeg lister ud af rummet
lukker døren stille efter mig
går ned i køkkenet
sætter vand over
presser appelsiner
sætter croissanter i ovnen
sætter kaffe over

det er ikke for dig min skat
det er for mig

og det er ikke et eksperiment
jeg har gjort det så mange gange før
lavet morgenmad

så sætter jeg kopper på bakken
tager croissanter ud af ovnen
hælder kaffen op i kopperne

friskpresset juice i glassene
og en rose i vasen
fra haven
så lister jeg op af trapperne
åbner stille døren
og jeg ser du rævesover
men det gør ikke noget
jeg går ind på legen

og så stiller jeg bakken med morgenmad
ved siden af sengen

så sætter jeg mig ned på sengekanten
kysser dig på maven gennem dynen
gnubber dig med næsen
gnubber dig med næsen
blidt
og så lader du som om du vågner
du strækker dig
rævestræk
og det er ikke for dig jeg gør det min skat

du åbner dine øjne og
ser op på mig
ugler mit hår
spidser munden
og stiller an til et lille kys
mmmmmm morgenånde!

jeg skænker kaffe op [sic]
rækker dig koppen
du tager imod

med et lille huldsagligt smil
og varme
varme øjne

du ser på mig hen over koppen
vi slubrer kaffe i tandem
men det er ikke for dig min elskede
min eneste ene

***

FÆRGEMANDEN

det er vinter
det har været vinter længe

færgemanden sidder i sin hytte
ved bredden af sundet
ilden buldrer i arnen
snapsen er på bordet
det nybagte brød

og udenfor
er dét forår
som ikke er
og alt spirer og springer ud
og klokken lyder
og viser at nogen på den anden side sundet
vil ham
så han skal sejle over

og fæрге dem

og udenfor
er dén sommer
som ikke er
og alt bølger af hede og lyst
og klokken lyder
og viser at nogen på den anden side
vil ham
så han skal sejle ud
og fæрге dem tilbage

og udenfor
er dét efterår
som ikke er
og alt kruses af vejr og af vind
og klokken lyder
og viser at nogen vil ham
så han må ud
og fæрге dem

og udenfor er dén vinter
den vinter som ér
og knebelen i klokken
ved bredden af sundet
er frosset fast
rebet løber ned under isen
og over til den anden side af sundet
så skulle nogen trække i rebet i dag
er det de døde
som vil færges

og udenfor er det forår
og en ung mand tager imod papiret fra kongen
og bukker
og takker for udnævnelser
og de ringer med klokken
fra den anden side af sundet
de vil ham
og han sejler over og han færger dem

og udenfor
er det sommer
det er sommer
og han giver sin elskede sin hånd
og siger
JA
og de ringer med klokken
fra den anden side sundet
de vil ham
og han sejler over
og han færger dem

og udenfor er det efterår
det er dagen hvor stormen
kæntrer jollen
med hans elskede
og hans søn
hans eneste søn
og de ringer med klokken
fra den anden side sundet
de vil ham

og han sejler over

og han færger dem

og udenfor er det vinter
det har været vinter meget længe
og klokken er tavs
rebet går ned under isen
og over til den anden side sundet
hvis nogen vil ham i dag
er det
    de døde
som vil færges

færgemanden sidder i sin hytte
ved bredden af sundet
og han løfter glasset med snaps op mod lyset
og han skærer af sit brød
    skyller efter
og rækker hænderne ud mod gløderne i arnen
og det er vinter udenfor

og hvis nogen
    ringer med klokken i dag...

***

FØR FØDSLEN

man kan ikke være parat til det hele
der er så mange ting som man
er nødt til at tage som de kommer

hun kommer
og siger:
jeg er gravid

Jeg Er Gravid
Hallo Hallo!?

og i dét sekund befinder man sig på månens
bagside

det nytter ikke noget at sige:
jamen hvordan er det dog sket?

jo ser du:
der satte sig en hvid due på skulderen af mig og
hviskede mig i øret

det er ikke fordi man har lyst til at
benægte det og sige det var ikke mig
eller buschaufføren eller postbudet
eller en anden
men det kommer bare så pludseligt
det kommer bare så

ud af det blå

JEG SKAL VÆRE FAR!

jeg skal sgu være far!
eller skal jeg?

mit hjerte siger jaja
mit hjerte sig JA JA!

mit hoved siger:

det er da for helvede altid
fem om morgenen i København
hvad fanden det så end betyder

der var jo så mange ting vi skulle nå sammen
der var så mange ting vi skulle vokse til
blive sammen
skal vi så det?
blive sammen?

blev spørgsmålet nogensinde stillet?
sagde du sagde jeg:
jeg vil ha et barn!

jo

klokken fem om morgenen
på vej hjem fra bobi-bar:
ku det ikke være fedt?
ku det ikke være *fedt* at have et barn?
kunne det ikke være fedt at dele noget
som er mere end det her

GENNEM SNEEN

måske var det juleaften på bjerget
måske var det en hvilken som helst aften

måske var det ikke aften
måske var det dag

og du hastede gennem sneen
du skulle nå noget
du havde noget du ville
det var vigtigt

du standsede end ikke for at trække vejret

og hvert et skel SPRANG du over
og landede i den dybe sne på den anden side
og standsede ikke

du havde noget du skulle nå
hvad VAR det du skulle nå?
var det *nogen*?

var det *ham*?

*du haster gennem sne
bjergene tårner sig op*

på alle sider

*du standser ikke op
der er intet der bremser din fremfærd*

*det er næsten aften
og kulden er på vej ind i dig*

måske er det sneens kulde

*måske er det savnet
du ved det knap nok selv*

*du standser
du ser op mod himlen*

*for første gang i hele dit liv
føler du at himlen ser ud som DU ser ud
og den eneste tanke du kan tænke i dét øjeblik
det er:
begynder det snart at sne igen?*

*du ønsker at det begynder at sne igen
du ønsker ikke at se landskabet omkring dig
du vil gerne pakkes ind
du vil gerne blive blind
du vil gerne famle dig frem
du vil gerne vente med at vide*

hvad der venter dig
han venter ikke på dig
gør han vel?

Nu sner det

Og nu går du

du ved ikke hvad der venter dig
du VED det ikke!

så du går
gennem sneen

***

GLEMSLENS JORD

jeg trækker min styrke
fra landet under mine fødder
og fra de træer jeg omfavner på min vej
fra sten jeg samler op på jorden
fra hænder jeg trykker
og kroppe jeg omfavner
på min vej

forstå det hvem der kan
men det er aldrig den samme jord
og aldrig de samme træer
og aldrig de samme sten jeg samler op
ikke de samme hænder
og de samme kroppe

jeg kan være langsom
og jeg kan være hurtig
og jeg kan bevæge mig
omkring det der stikker frem
og det der er dybt
og det der er højt
og jeg kan nå ind
og jeg kan røre ved
og jeg kan efterlade
og forlade
og glemme
ja det er dét
jeg kan glemme

glemslen nærer mig
og jeg går aldrig sulten
jeg har glemslen med mig
og glemslen er overalt
jeg søger den ikke
den søger ikke mig
den *finder* mig!

alle finder vi dén næring
som vi *kan* finde

som at tælle persiennestriberne
på en væg
og altid finde det samme antal
indtil det bliver morgen

eller som at sætte hunden fri
og opleve at den kommer tilbage når man fløjter

eller at kysse
og opdage at det ikke er mig der kysser
ikke er hende der kysser
ikke er os der kysser
men at kysset er noget der ér

jeg kan ikke undgå det faktum at jeg stå
og jeg kunne gå forbi træerne
og lade være med at tage stenene op fra jorden
jeg kunne lade være med at række min hånd frem
eller åbne mine arme
men så var der jo ikke noget at glemme
og der ville aldrig være plads til noget nyt
heller ikke til dig

heller ikke til dig

***

HAVE MED GITTER AF METAL

spinkle sange
spinkle gange
gåture med dig
gennem skoven ned mod vandet
spinkle sange
vi synger sammen
    når vi går
gennem huset
gennem året
gennem livet
som er
    vores
        sammen

ssssssspinkle sange!
spindelvæv
du fjerner
    ssspindelvæv
        med din hånd
        din hånd er som en
            økse
spinkle sange
vi går gennem huset
og det er nyt
det er vores hus
og det er nyt

fordi vi er her!
vi går gennem skoven ned mod vandet
og stien er én vi træder

sssøde ven
sssssig mig hvor du er
jeg har tabt dig af syne

jeg ssså! dig
da du steg op på metalgitteret omkring haven
jeg så at du havde en madkurv i hånden
og et tæppe under armen
og jeg så at du næsten fløj over
det virkede som om du var vej væk
som om du skyndte dig
som om at du næsten ikke kunne vente med at
komme ud på den anden side
og selv da jeg lagde kikkerten fra mig
ku jeg se dig
som en lille plet for mit indre øje
en plet der forsvandt
ned mod vandet
væk fra huset
og jeg var lige ved at kalde efter dig
men jeg råbte bare inde i mig selv
STANDS!
råbte jeg

fra tårnværelset
kan jeg se trækronerne bevæge sig
og noget bevæge sig
gennem bladene

som krusninger på en havoverflade
jeg forestiller mig:
det er dig i skoven
måske er det din parasol der stikker op

har du spissst din mad
og ligget på dit tæppe?

Spinkle sange
gennem lange gange
i det hus som er vort
som er mit-vores hus

og endnu kløver din hånd spindelvævet
endnu trækker du en hånd langs med væggen
ned gennem gangene
som for at sikre dig at det er der
huset
og står jeg stille
og ser dig gå
forsvinder du om et hjørne
som en økse
mens du går

ned gennem gangene
som for at sikre dig at det er der
huset
og står jeg stille
og ser dig gå
forsvinder du om et hjørne

og når jeg kommer derhen
er der du der ikke mere
ikke i værelserne ikke i gangen
ikke på trappen

men du er *indeni* mit hus

og jeg ser dig fra vinduet

nnnnu klatrer du over muren igen
du har ikke noget tøj på
dddu hænger næsten fast på piggene!

men dit ansigt stråler
og du er våd
som om du har sssvømmet

fra vinduet ser jeg det hele
jeg behøver end ikke kikkerten
jeg ser dig

du stryger en hånd langs med væggen mens du går
du synger

***

HELT UALMINDELIGT

jeg har dit billede hængende på væggen
det er pænt rammet ind

hvis jeg står det rigtige sted
i lyset fra vinduet
så er det næsten som at stå foran et spejl
se mit eget ansigt

indrammet i guld
og dit ansigt
svagt
nedenunder

det er ikke så ualmindeligt
at jeg står her
i lyset fra vinduerne
det er ikke så ualmindeligt
men hvad der til gengæld ér ualmindeligt
er at jeg aldrig nogensinde støver dig af

jeg tror når jeg flytter herfra så
så er jeg sgu nødt til både
at tage mine vinduer med
og varmerørene foran
dit billede
og væggen du hænger på
og gulvet jeg står på så jeg kan stå i den
rigtige højde
og luften jeg indånder
og trangen til at stå her
og tiden jeg står her
jeg er simpelthen nødt til
at tage det hele med

for ellers er jeg nødt til at efterlade dig her
det forstår du godt ikk?
og jeg ved ikke helt hvordan du har det med
tanken om at
en anden end jeg kan stå her og
falde dybt ind i refleksionen

men nu er jeg selvfølgelig ikke flyttet endnu
og det bliver da dag indimellem

ja det bliver da dag indimellem
det gør det
det er dag lige nu
så længe det varer

så længe det varer

***

HISTORIE OM FORUDINDTAGETHED

Så må vi jo hellere synge en lille historie om
forudindtagethed:

*Jeg tror at du er et kæmpestort æsel
jeg tænker at når jeg ser dig
med dine lange ører
og dine brune pels
og dine store store våde øjne
at du nok er et æsel*

og jeg tænker
at når du ser på mig
og ser min lille spidse næse
og mine knurhår
og min røde pels
og min lange lange buskede hale
at jeg nok har en ræv bag øret
eller måske
at jeg ér en ræv

men
forskellen på dig og mig er
at du tager fejl
men at jeg har ret...

Sådan er det at spille
popmusik

popmusik

***

HISTORIENS ØJNE

står i overfladen af min historie
åbner døre her og der og kigger ind

kigger isen ned gennem historien
forsøger at se bag om skyerne
    ind i historien
ser ind i spejlet for at finde historien dér
lukker øjnene

historien har besøg af andre
historien er ikke alene
historien sidder og drikker te
og tager ikke imod besøg

og det er lige meget om jeg SPARKER på døren
eller hakker i isen!
eller spytter mod himlen!
eller knuser spejlet...

historien tager STADIG ikke imod!

der må findes en nøgle til døren
der må findes et forår som kan smelte isen
der må findes en drøm som kan bære mig op mod
himlen
og der må findes et spejl
    som er gennemsigtigt for syn

mine øjne...
mine øjne kan jeg ALTID lukke

***

HJERTEFARVE #1

se der kommer en lille mus hen over gårdspladsen

kigger sig forsigtigt omkring
vejrer luften
de små knurhår
(sniff sniff)
er der fare i nærheden?

og dér kommer katten rundt om hjørnet
den har ikke ligget på lur
den kommer omme fra baghaven
skal om til gårdspladsen for at se om der er
noget mælk sat frem

det kræver et ganske særligt hjerte
at sidde og se på musen
og katten
mødes på gårdspladsen

inde i mine stuer
er der mørkt endnu
solen står endnu bag træerne
og oplyser bladene bagfra
i et skær af guld

hjertets farve

er som stenene på gårdspladsen
erfaringen

farver dem i rødt
og i gyldent
og i gråt
og i vådt

men det står næsten stille nu

hjertet
det næsten
tikker
ikke

hjertet holder vejret

***

HOPPEHOP

hoppehop
hvor langt kan man nå
hvor langt kan man strække sig

være den man er
omkranse sig selv
med en tanke
eller et ord
eller en forklaring

eller et brev
man skriver til sig selv
skriver sit eget navn på kuverten
afleverer det i postkassen
får det ind igennem brevsprækken
sprætter op
og læser

sig selv
så hengivet som en fisk i vandet

skriv på en bølge
skriv på en bølge !
skriv på en bølge nedefra!
følg med fingeren
tegningen af bølgen
men hold hovedet nede

næsten som om man var
lige præcis dén man gerne ville være
næsten som om man var
præcis dén man gerne ville være
næsten som om
man var holdt op med at være en anden
og ikke længere længtes efter en et billede
eller en tanke
eller en tro
eller et brev fra sig selv
næsten som at være nede under vandet
næsten!
som at være nede under vandet

***

HVAD STORBYENS SNE

i øjet
  i storbyen
i det forkromede øje
i det 37 år gamle øje
  der har levet hele livet
  set hele livet
  i storbyen

i øjet
  i storbyen
ligger sneen smudsiggrå
  på gaden
på tagene
på bilerne
overalt

i de 37 år
  i øjet
har sneen kommet
aldrig når den sku'
aldrig til jul
aldrig når det var belejligt
  at det sku' sne
men altid
når man sku' noget andet
når man sku' ud! af storbyen
og DSB ikke havde taget højde for frost
  og for sne

og alting var frosset sammen igen
og i øjet på landet
der snegler sig forbi togets vinduer
ligger sneen som et dække
et skøde over landskabet
der er som en blid dyne
der tæppe der holder på jorden
pakker verden ind

og i øjet på landet
på perronen
hvor kulden møder en som en kulde
der altid har været der
en *oprindelig* kulde
ikke skræmmende ikke bleg

i øjet
i tanken om der hvor man kommer fra
og i afvejningen af de to mod hinanden
de 37 år
med sne i rendestene
smudsig
smudsighed
storbyens efterladenskaber
som sorte korn...
og man undrer sig
man undrer sig over
om der er noget man har mistet
om denne bevægelse fra storbyen ud på landet
er noget der indikerer et tab
eller det er en gevinst

jeg synker ned i sne
det kravler op i mine bukseben
og kulden pakker mig ind
jeg er tryk
jeg er beskyttet
ikke romantisk beskyttet
men tryk i min viden
om at landskabet har en ende
jeg har 37 år gamle øjne
født af by
og bagsiden af min retina
er et krydsfelt
af forvirrede årstider

jeg vender altid tilbage til storbyen
men det er sjældnere jeg kommer hel tilbage
ofte
er der et fodspor
i Slagelse eller Ringsted eller
Helsingør og omegn
eller Frederiksværk
der vil stå der længe efter
at jeg er gået i seng
og det er blevet februar og marts
i byen København

i øjet
i øjet i storbyen
i øjet
i København...
er der gråt udenfor
og hvidt indeni

HVID FIGUR

inde bag mine lukkede øjenlåg
er der et billede af dig en skygge
ikke et omrids men
en hvid figur

som om du lige har stået hér
og jeg har kortvarigt måttet lukke øjnene
fordi det blev for meget
fordi jeg blev overvældet
og kortvarigt måtte lukke øjnene

og opdage at du stadig er der
som en hvid figur
på indersiden af mine øjenlåg

en hvid figur
som et hvidt legeme

som din næste krop måske
eller min

og jeg skulle ikke ønske at gemme det
ikke præge det på film
ikke efterlade det
i andet end min hukommelse

ikke holde fast i det
ikke gøre noget
for at bevare dig

det er et sekundlangt liv
i et sekundlangt billede
din hvide form trådt ud af kroppen
og trådt ind i *min*
et sekundtlangt billede
af din sekundlange krop
bag mine øjenlåg

skal jeg holde øjnene åbne?
hvad ser jeg så?
hvad ser jeg så?

***

HVIS DET ÉR ET MENNESKE

og nu løfter jeg hovedet
kigger op fra jorden
kigger op mod himlen
kigger videre end det blå
og ud i mørket
ud i tomrummet

står der et menneske hér
er det her et menneske som står og ser
hvad er det der omkranser dette menneske
er det trangen til at se
er det evnen til at se
er dét at noget kan sige at det er blått eller
godt
eller længes efter
det skal være igen i morgen?
er det savnet
er det savnet der skaber dette menneske
der står her og ér det et
menneske?

mennesket bøjer hovedet
mennesket bøjer hovedet
og ser ned mod jorden igen
hvis det ér et menneske

og hvis det ér et menneske
så er der en jord at se på og et hoved at bøje
og et hoved at bøje væk fra noget
og en himmel at miste og et helvede at
miste og et univers at ikke se på
hvis det er et *menneske*
hvis det ér et menneske så er det fyldt med
savn og længsel og kærlighed
og had og gråd og tænders gnidsel og tab
og tab
og trangen til aldrig nogen sinde at tabe igen
og længslen efter at vinde og sejre
og besejre og komme videre og blive

større og blive mere og blive...

et med gud gud er måske det nærmeste
man kan komme på det
og mennesket løfter hovedet igen
og kigger op mod himlen
og mennesket siger *jeg*
og mennesket siger *jeg*
og mennesket siger
jeg er

***

HÆNGBRO

i alle væsentlige overgange
mellem det som har været og det som skal komme
findes en hængebro
skrøbelig af regn
og råd
med planker man træder igennem
hvis ikke man passer på
og ude på midten svinger den frem og tilbage
fra side til side (sic)
og man må hage sig fast

og man kommer naturligvis altid over på den
anden side
den anden side
findes altid

men ofte står man
midt ude på hængebroen
og klamrer sig fast
til rebene i begge sider
og man kigger sig bagud
og ser alle brædderne man har trådt igennem
og man ser ned
ned i afgrunden
til lavaen
eller floden dernede med krokodiller
eller tåger og ren ingenting
og tænker
hvordan kommer jeg videre herfra
hvordan gik jeg slip
hvordan tager jeg det næste skridt
hvordan undgår jeg at dø?
ganske simpelt hvordan
undgår jeg at dø?

tag det næste skridt
tag det næste skridt
og det næste med
tag det næste skridt
og det næste med
og det næste skridt
bare hold fast
tag det næste skridt
du skal nok
komme over

du *kan*
ikke

dø

I LANDSBYEN I ANDALUSIEN

der er en by i Andalusien
hvor klokken altid er fem minutter over tolv

det mærkelige er
at selvom uret i klokketårnet er standset
virker det automatiske klokkespil stadig

der er meget varmt i Andalusien
men alligevel
går alle de gamle damer klædt i sort
selv ved højlys dag

og ud af bjergene
kommer en cykelrytter
sådan en af de der
"på træningslejr
i Andalusien"
susende ned af bjerget pfhuiii!
ned i den her lille by
og fordi det ér meget varmt i Andalusien
standser han
for at tage et lille hvil

tilfældet vil ha det
at han standser lige nedenfor kirken
sætter sin cykel op ad den modstående mur

sætter sig op ad muren
strækker benene
falder i søvn

mens han sover drømmer han
han drømmer at han svømmer
han drømmer at han svømmer i så klart et hav
at han kan se i alle retninger
og han kan vende og dreje sig
som en fisk
og han kan trække vejret
under vandet
og han tænker:
hér burde jeg være
al tid!
det hér
det er mit sted

og så vågner han
og så vågner han
opad muren
og han kigger op på uret
for at se hvor længe han har sovet
og tænker:
jeg var jo kun væk et ganske kort øjeblik
så han lukker øjnene igen
falder prompte i søvn

så drømmer han igen

han drømmer at han går i et bjerglandskab
hvor jorden er hullet

som en Schweizerost
og han hopper fra kant til kant
for at undgå at falde i hullerne
og der går ikke lang tid
før det bliver så naturligt for ham
at han føler sig som en gazelle
som om hele hans krop har tilpasset sig
landskabet
eller måske
er født dér
han har en følelse af for første gang at være
hjemme

så vågner han igen
i landsbyen i Andalusien
kigger op på uret
og lukker øjnene igen

***

IKKE TOMT, IKKE TØMT

det er ikke et nøgent rum
for det første er der vægge
for det andet er der fire vægge
og ydermere
er der opretstående flader

som flytter sig i alle retninger
for at det ikke skal være løgn
er der ingen horisont
og der er låg på

der er en plan flade
en plan flade så flad
at det er umuligt at påstå det her rum er tomt
eller tømt
eller tæmmet

og ydermere
ydermere er der øjne
ydermere er der øjne der ser
    ydermere
    langs
        med fladerne

det er ikke et tømt tomt tæmmet rum
det er ikke et todelt rum
det er ikke et kvadratisk rum

ér det et rum?

ér det et rum?

der ér rum
der er øjne og flader og rum og vægge
  og ingen horisont
det er hverken tømt tomt eller tæmmet

og der er øjne

rummet bevæ(æææææger sig)

tømt

tomt

i bevægelse

ikke tæmmet

ikke tomt

ikke tømt

    i bevægelse

og der er ikke nogen horisont
men der er låg på

og rummet følger med

rummet følger med

det følger med

det følger med

det følger med

se om ikke rummet bevæger sig

se om ikke det kan bevæge sig

se om ikke dette rum

er et rum indeni

er et rum indeni sig selv

er en afstand til alting

og en afstand til sig selv

er en *længsel* efter sig selv

er en *lidelse* i sig selv

er et lovende udtryk

og et aftryk

indtryk

og en tanke

og en følelse

der er intet

der er intet som presser dette rum

dette rum er i sig selv

fylder ikke mere end det gør

føjer ikke noget til noget

og tar intet fra noget

det er et rum som ikke tøver

det er et rum som ikke tør

det tør ikke noget

det gør ikke noget

og stilheden står stille inde i rummet

stilheden står midt i rummet

helt stille

stilheden er kantet

og skarp

og skærende

og fremmed

der er bevægelse

bevægelse *driver* ned ad væggene

det minder om regndråber

hér er et hjørne

og hér er ét
og hér
og hér
og hér

men der ér ingen hjørner

der er kun form

og så noget der pulserer
noget der trækker sig sammen
og udvider sig
og trækker sig sammen
og udvider sig

og det er et øje
det er et øje som ser
det er et øje som maler
et øje der ser
som er et rum
som er et øje
som er en bevægelse
ikke tom ikke tømt ikke tæmmet
ikke hér

***

IT TAKES TWO TO TANGO

hvert et lille strå på marken
vejer i sin egen lille brise
jorden damper
og en svag tåge kommer kravlende
ind mellem stråene
i små cirkler puff!
af vanddamp

der er fladt lys
fra øst
alle stråene har to sider
en lys og en mørk

en svales lavtflyvende vingeslag
har fat i morgenduggen
og efterlader en hale som en jetjager

der er svage morgenlyde fra fuglene i træerne
vi vågner, vi vågner
se verden vågne, se solen stå op
jeg bor her, hej med dig,
hvor bor du, jeg bor her

flaget på flagstangen
letter lidt i brisen
det er sat for længe siden

flaget

der er flere øjne end disse
som har fat i denne morgen
ganske kort

godmorgen verden

godmorgen

***

JAZZDAG MED UR OG DUE

KLAK! siger det
når det næste tal falder ned i clockradioen

ikke nogen uvelkommen lyd
men han er endnu langt bort

KLAK!

og det er en kendt lyd
der kalder på ham
det betyder at det sted han kommer fra
er på vej bort
og han er på ind i dagen
han er på vej ind i alle de ting han skal gøre

han er på vej til at
stå op
og lige om lidt
så ringer uret

KLAK!

siger det

men han har ikke lyst til at *slippe*

han har ikke lyst til at

slippe

han har overhovedet ikke lyst til

at give slip på drømmen

og hvordan holder man fast i noget

der glider væk fra én?

dér hvor han kommer fra

er der mørkt uden at være mørkt

og han behøver ikke åbne øjnene

for at vide hvad det er han bevæger sig ind i

og havde det bare været sådan at han var død

og han kunne sige TAK

tak fordi jeg vågner

tak fordi jeg kommer tilbage til livet

tak for dagen!

men han har ikke været død

og dér hvor han kommer fra

der er han alt det

som den her dag ikke kan ham

i hvert fald ikke har givet ham endnu

og KALK! det der forbandede ur

hvad er der med det ur?

hvorfor han har købt et ur der siger sådan

hvorfor skal han ha den her påmindelse
hvorfor kan han ikke bare PLOP! vågne
og være tilbage

glemme alt der er gået forud
glemme det der sted
det der sted som er hans sted
det sted han kommer fra

hvad ska han hér?

men nu er han snart ikke delt længere
og det er lige før han kan åbne sine øjne
KLAK!

kom nu!

der står kaffe i køkkenet!
åben dine øjne
kom nu
kom så!

jæ

og han åbner sine øjne

ude på gesimsen sidder der en due
der sidder sgu aldrig nogen sinde fugle
på *hans* gesims

men det gør der!

og den sidder der og blæser sig op
som om den øver sig i at lægge op til en
partner

phuiiii! stort bryst store vinger

phuiiiee! stor due på gesims

det her det blir en god dag

det blir en jazzdag

han ved det
KLAKE!
skide ur!
og nu letter duen
på vej mod sine jagtmarker
hva faen?!
og han svinger benene ud over sengekanten
og går ud i køkkenet
hælder kaffen op som allerede er brygget færdig
fordi han har et ur på sin kaffemaskine
og dagen er i gang
og det er sgu en jazzdag for fanden!

phhhuueeeeeee...

og han sidder ved sit køkkenbord og drikker sin
kaffe

og den her
jazzdag...

og dér landede kraftedme en due til
på gesimsen ude i køkkenet
sig mig er der
er der en konvention i gang? [sic]
og den sidder også og puster sig op
Phuuuuii! stort bryst
store vinger
og der kommer én til
ahhhhhhh!
det er en hun der er landet
det er sådan en slags jazzdag!

han drikker noget mere kaffe
og han ved at
    tiden går inde i soveværelset
men i køkkenet
    der er det bare DAG!
    det er *jazzdag*
    i køkkenet

PHHhhuuuueeeeeee...
phhheeeeeeeeeee...

JAAAAAAAAARRRRGGGGgggg!

***

JEG VIL IKKE HA' DET

han venter sig hvert øjeblik
at vennerne kommer for at sige farvel
at det skal banke på døren
og de står alle sammen derude
i en lang række ned af trappen
med blomster i hænderne
og afskedsgaver

men de kommer ikke for at sige farvel
fordi man skal ud at rejse
de kommer for at sige farvel

fordi DE skal videre

og nogen af dem har taget flag med
som de står og vifter med

                                  som om det var en fodboldkamp
og de kan ikke være der alle sammen
så de står og klemmer sig op

                                  og ned af indgangsdøren
og nogen tilkaster mig fingerkys
mens andre spænder rygsækken på
bereder sig på at gå
    nu har de været her

og de ældste venner står tættest på døren
og de smiler
og deres øjne smiler
og de ser overhovedet ikke ud som at
    at det her er et farvel

og de trykker mig i hænderne
og omfavner mig
    én efter en
ønsker mig det alt godt
pas godt på dig selv
hav et godt liv
stay cool
hang loose
bare kør med klatten
og farvel!

og da den sidste forlader trappeopgangen
og døren smækker efter ham

så ligger alle pakkerne
og flagene
og fingerkyssene
og de små bannere
på trappen i en stor bunke
udenfor min dør
ude i den verden hvor de kommer fra
og hvor de hører til
som de også er taget tilbage til
og jeg drister mig til at åbne en af pakkerne

og indeni ligger der et postkort
som jeg engang har afsendt
hvor der står: "hej kære ven
jeg sidder her i skyggen under et palmetræ
her er skide varmt
send flere penge
parentes ha ha kærlig hilsen

og jeg ser at frimærket er stemplet i Danmark
og det er et dansk frimærke med dronning
Margrethe på
og nu er det så mit igen...
hvis jeg vil ha det
hvis jeg vil ta imod det

spørgsmålet er om jeg ka
lade være med at tage imod det
om jeg bare kan lade alle tingene
ligge ude på trappen
bare lukke døren
låse den

måske kommer der nogen og fjerner dem
måske kommer der nogen og stjæler dem
og hvis alle pakkerne indeholder lige så
interessante ting som den
    jeg lige pakkede op
så kan det godt være folk undrer sig lidt
                                over indpakningerne og de fine
sløjfer
eller måske ringer de på for at sige:
                                "Undskyld øh
der ligger en masse ting herude på trappen,
                                er det dit?
og hvis det er, gider du så ikke godt
                                fjerne det?"
og hvad ska jeg så sige til det?
skal jeg sige: "Jeg vil ikke ha det"?
hvis jeg siger jeg ikke vil ha det
betyder så
    at det ikke er mit?

og er der så ingen der har sagt farvel?

jeg gør faktisk som jeg tænker
jeg lukker den fucking dør og låser den

og hvad der så ligger ude på trappen
i morgen eller i overmorgen eller i næste uge
det rager mig en høstblomst for jeg bruger
nemlig køkkentrappen
    fremover!
så må vi se om de kan finde ud af
    at komme ind i gården gennem den låsede

dør

hvis der er noget de vil aflevere igen
gad vide om der er et hittegodskontor
som vil tage imod alt det her
som ligger ude på trappen
gade vide om de nogensinde efterspørger det
jeg siger bare *nej*
nej
jeg vil ikke have det
det er ikke mit

det er ikke mit

og når jeg så sidder og drikker kaffe
og kigger ud i luften
og tænker på alle de mennesker jeg holder af
bladrer igennem min lille lommetelefonbog
med en finger der standser ud for hvert navn
så siger jeg "hej"
og straks manifesterer sig
et indre fotografi
og flere film begynder at køre simultant
men jeg griber ikke telefonen
for hvorfor skulle jeg det?
jeg har dem jo alle sammen lige her
indeni mig

***

KJOLEN SPILES

for et kort øjeblik siden
var havet ganske roligt

for et kort øjeblik siden
hang flaget slapt ned
fra flagstangen

for lidt siden
så jeg dig stå og kigge ud over havet

pludselig var der en vind
som tog fat i din kjole
og løftede den op
vinden greb dig bagfra
og spilede din kjole ud
fyldte den
med en lille bule på maven

og vinden blev kraftigere
tog til og ruskede i træerne
og buskene omkring dig
og fik skørterne til at piske op
om ryggen på dig
åbenbarede dine hvide trusser
og spilede din kjole ud

for lidt siden
var havet ganske roligt
og flaget på stangen hang slapt ned
men så kom vinden
    og vinden fyldte dig
    og fyldte mit blik
        med synet af din mave

og du så så lykkelig ud
    som du stod der og så ud over havet

og jeg vidste hvordan du havde det
jeg var jo lige ved siden af
                                    og vinden greb også mig
    og fyldte mit tøj

vi var sammen i vinden og så ud over havet

og flaget
flaget står ret ud fra flagstangen
    selv om ikke en vind rører sig lige nu

For lidt siden
    var havet uden skumtoppe
men nu blæser det indeni os
    og det bliver ved med at blæse
        og vinden bliver ved med at fylde vores
tøj
    og vi ser
vi ser ud over havet
og vi bliver ved med at se

***

KOM SÆT DIG

for alle de nætter
vi har ligget sammen

du har siddet ved min sengekant
ovenpå mig
udfyldt min form
båret mig

for alle de nætter
hvor farven af lyset [sic]

for alle de nætter
hvor du har ligget ved siden af mig
for alle de nætter
hvor farven af lyset [sic]

du har fyldt min form ud
du har værnet om mig
næsten
været mig

jeg kan ikke takke dig
du er ikke noget at takke

jeg ved at du har fulgt med i hver en bevægelse
når jeg har klædt mig af

børstet tænder
gjort mig klar til at lægge mig til at sove
ligget og vendt og drejet mig
ligget og ventet på
  at søvnen skulle indfinde sig
ligget og ventet og frygtet at
jeg ikke kunne falde i søvn
jeg ved at du har set på mig
og jeg har vidst det hver eneste gang
når du lagde dig
oven på mig
og holdt min krop presset fast
ned til madrassen
det har aldrig været en drøm

men der er noget jeg gerne vil vide:
Hvorfor?
Hvorfor

er du der aldrig om morgenen?
Hvorfor kan du ikke følge mig gennem dagen
som du følger mig ind i søvnen?

jeg behøver dig også om dagen

jeg behøver dig med mig

jeg tilhører dig jo

sæt dig hér
kom
kom sæt dig

KONTAKT

dine øjne

mine øjne

dine øjne

mine øjne

vores blik

DINE ØJNE!

mine øjne...

vores blik!

DINE øjne

MINE øjne

VORES blik!

DINE øjne!?

MINE øjne...

***

KROP, VI

det er søreme godt jeg kan ha dig i baglommen

for du er jo mit lille spejl
ikke *spejl på væggen dér*
hvem er kønnest i landet her?

men

ligner jeg mig som du ligner dig
og det ved vi at vi gør

men nogen gange

af og til

er det svært

at du er der og jeg er hér

og så er det som om at det tordner udenfor

og lyner indeni

men det varer aldrig længe

før det er forbi

for sammen

er vi sammen

i dag og i livet

ikke ens

men sammen

mit spejl

og min sjæl

sammen

hver for sig

og sammen

og når dagen er forbi

og vi går hjem sammen

til dér vi bor

er det ikke for at

pille dagen fra hinanden

med store fagter og store ord
men for at slappe af
og nyde at vi har levet
og været sammen
den hele dag

og så venter vi
så venter vi på søvnen
hvor vi er fri

og ikke skal tænke
ikke tænke på i morgen
ikke tænke på det som skal komme
men bare være én
og kun én
i samme krop og samme sind
kun én

***

KYS IMPRO
(impro rundt om et digt)

hvorfor kan folk ikke bare
tale sammen
ordentligt
hvorfor kan folk ikke bare lytte til sig selv

hvorfor skal der altid være de her
parader og barrierer
hvorfor skal man altid sige NEJ
og sige JA
og tænke over hvad det betyder
hvorfor kan det ikke bare få lov til at være
det rigtige?

der er skoler hvor man lærer
at lyve
der er hele uddannelser der er bygget op på
at skjule sig
der er folk der lærer det så godt
at de efter eksamensdagen
aldrig igen kan finde sig selv i spejlet
selv øjnene er noget andet

der er folk der siger at et smil er et forsvar
der er folk der siger at når man blottes
tænderne
så skal de andre passe på
jamen hvorfor er det sådan?
hvad har man at passe på?

man har jo hvert et øjeblik
man har jo sig selv hele tiden
man er jo selv hele tiden lige hér
man kan bare spørge *hvordan har jeg det*
hvordan er det
er det rigtigt
skal jeg gå skal jeg blive?

hvorfor skulle man tænker over noget som helst andet?

er du min ven er du min fjende
elsker du mig lige så højt som *jeg elsker dig?*

kys der varer hele livet går til kirken med spanden mellem os, og gulvskrubbe og vaskeklud fordelt mellem os, vi pudser ruderne, pudser farverne af og lader solen tegne sig selv i mennesker på gulvet, vi kysser evigt i hvert et kys og vi krydser gader med jetfly og røde blinkende lygter, der skal ikke soves hvor menneskene er og vi går blandt dem, vi snor os ind og ud mellem menneskene og menneskene bøjer af for ikke at ramme os, og så står vi ved havnen hvor skibene ankommer og afgår, og så står vi ved havnen og ser havet, og havet ser os, havet ser vore hænder og vore kys som varer længere end havet og havet flyder over og favner os, men vi vil ikke med hjem, vi vil blive her og plukke fjerene af vinger og se på regnen falde og solen gribe nogen i favnen med en krampegråd af lettelse og vi vil købe morgenbrød til de fattige og forære frakker væk og spise hasselnøddeis uden at dele med nogen, og en dag skal komme hvor vi går ind i hinanden mens vi følges ad, og krydser gaden uden at gå over, den dag kommer, som kys, der varer ved

det er ganske utåleligt

at skulle forgøgle
foregive
forstille
og skal man?

et hjerte
det metaforiske hjerte
følelsernes hjerte
er fyldt med luft
varm luft

kravle op på et hustag
og se ud over din by
se rigtig rigtig godt efter:
over alle tage
er en ganske ganske tynd tråd
og for enden af hver tråd
svæver et hjerte

måske skal det være et meget højt hus
du skal se det fra
måske skal du stille dig så
solen er i ryggen
måske skal det være mandag
eller tirsdag eller onsdag eller torsdag fredag
lørdag søndag
eller mandag
og måske skal du have solbriller på og blå
bukser
eller kjole
og nyvasket undertøj
og nogen skal have kysset dig

måske
først

LEGE IMPRO
(impro ved gentagelse af et digt)

Skal jeg sidde her længe?

Hvor længe skal jeg sidde hér?

Har jeg gjort noget galt?

Hvad har jeg gjort galt?

hvorfor...

Hvorfor må jeg ikke gå ud og lege?

hvornår må jeg...

Hvornår må jeg gå udenfor
og lege?

Skal jeg være inde
hele dagen?
skal jeg?

Hvad har jeg gjort?

Det er jo snart aften
og så kommer jeg ikke ud mere
og alle de andre skal hjem...

Hvad har jeg gjort?
sig mig
hvad har jeg gjort?

skal jeg sidde her længe...

***

LILLE DRENG

jeg bilder mig ind
at jeg har været en lille dreng engang
gamle billeder hos forældrene med
krøllet hår
ternet skjorte
stort smil
sød lille dreng
åhhhh så nuttet
et barn!

jeg bilder mig ind at jeg har været et *barn*
engang
og jeg bilder mig ind at jeg har haft
legekammerater
og at jeg gik alene hjem fra skole hver dag
hjem til mor
hjem til te
og små madder i køkkenet

"og velkommen hjem lille skat
  hvor er det godt at se dig..."
men sådan var det fandme ikke!
  jeg havde nøgle om halsen havde jeg
    der var sgu aldrig nogen hjemme
                                  når jeg kom hjem
og når jeg gik fra skole
  kastede de sig over mig for at banke mig
jeg bilder mig ind
                                  at jeg har været en dreng engang
jeg bilder mig ind at jeg har været et barn
at jeg har været 5 år og 6 år og 7 år og 8 år
jeg bilder mig ind
  at jeg har glemt hvordan det er
men jeg bilder mig jo så meget ind
jeg bilder mig så meget ind
jeg bilder ind
                                  at jeg kan huske hvad der skete i går
var det i går jeg var en lille dreng
  eller var det i forgårs?
hvad kan jeg egentlig huske
hvad har jeg egentlig været
  hvis jeg nogen sinde har været
    andet end det jeg er lige nu
      hvad har jeg egentlig været?
har jeg været en lille dreng?
har jeg været en lille dreng?
har jeg været en lille dreng engang?

***

LOGIK

kommer døde strudse til Danmark
hvis de dør med hovedet i jorden
er dét logik?

er et spejlet æg
  en høne uden sjæl
er dét logik?

er døden logisk?

er døden uden logik?

hva får vi foræret?
hvis vi tænker på døden
  er det ikke livet vi får

hvis hende jeg elsker
  dør midt i et kys
og den hun kysser ikke er mig
  elskede hun så mig da hun døde?
  er det logik?

er døden logisk?

er to fluer på loftet logisk?

er en fluesmækker logisk?
en isenkræmmer?
en olieborning?
et grundfjeld?
en dinosaur der falder om af et hjerteslag?
to celler der mødes i en kosmisk forening
- er det logisk
at de splittes ad igen?

er døden logisk
eller uden logik?

***

LUNDQUIST

Lundquist

Lundquist

Lundquist

Lundquist

Man ser en støvet vej for sig
på den støvede vej går
nej

ikke en soldat
men en lille dreng
denne lille dreng
som går på den støvede vej har
nej
ikke et tornyster på ryggen
men en plasticpose i hånden

i plasticposen er der
nej ikke ingenting
der ér nemlig noget i plasticposen
som den lille dreng der går på den støvede vej
har i hånden

nede i plasticposen ligger et hjerte

det er et kæmpestort hjerte

det er så stort et hjerte
at det er meget større end posen det er i
i hånden på den lille dreng

hjertet kommer fra en tid
som den lille dreng aldrig har oplevet selv
men da han fandt hjertet
og tænkte:
det her hjerte skal jeg have med hjem
da var det i genkendelse
hjertet lå der bare
midt på stien i skoven
og fyldte det hele

den lille dreng
var måske ikke så lille endda

i hvert fald var han stor nok til at løfte
hjertet op fra stien
og lægge det ned i posen
og stor nok
til at bære posen
og stor nok til at ønske
at han kunne blive ved med at bære posen

vi der kan se ham
vi er mange der kan se ham
ser at han stadig går på den støvede vej
nu går han foran os
og vi ser på hans ryg
og på posen der svinger i hans hånd
og vi ved hvad der er i posen
og vi ved at han er på vej hjem

Lundquist

der står Lundquist på posen

***

LYS OG SKYGGE, UAFSLUTTET

den grundighed

hvormed hun bereder sig på at komme igennem
natten

det var nat i går
og det blev morgen
det blev morgen
    det blev morgen i dag
og før morgenen i dag
    og natten i går
var det aften
og dag
og morgen
    og nat
        og aften
            og dag
                og morgen
                    og nat
                        og aften!

og det er lige meget hvor langt hun går tilbage
så begynder det ikke nogen steder

derfor sidder hun hér
beredt
og tæller skyggerne fra persiennen på væggen
    et antal der aldrig mindskes
    men kun viskes ud

gudskelov at hendes ur ikke har nogen visere
digitaltal er ikke tid der går
kun lys og skygge

***

LYSENDE STREG

jeg rækker ud efter lyset
og efter kniven
og jeg deler stearinlyset i to

og med en tændstik
forsøger jeg at tænde dem begge igen
for at skabe noget illumination i rummet
placerer dem i hvert sit hjørne

og så sidder jeg midt i rummet
i denne korsform
tråden der strækker sig fra de to væger
ind igennem mig

og de to mørke hjørner
der presser sig på
langs denne streng af lys

og jeg sidder midt i mit hus

fastholdt

jeg kan se dem
længden af vægerne

at ét lys vil brænde ud før et andet
så hellere end at blive omringet fra tre sider

rejser jeg mig
og forlader mit hus

ude på gaden
finder jeg to lysende punkter
    en gadelampe og lyset i et udstillingsvindue
    og jeg stiller mig imellem dem
    og trækker strengen af lys

mens jeg står der tænker jeg:
    hvad hvis kraftværket går ud,
    så er der kun dagen

og så tænker jeg:
    med dagen
    er der kun én lyskilde
    hvor er det andet punkt
    hvordan kommer jeg igennem dagene?

***

MONOFONISK HELVEDE

jeg vil gerne have lov til at præsentere det her nummer

det er et monofonisk nummer

baseret på én tone

det kan ikke mere end dén tone

det kan ikke mere end dén tone

dette nummer er et ganske kort nummer

[rømme hals]
(skal vi øeh...?)
(en to tre...)
en to tre fire!

skal vi ta det igen?
(ja)
en to tre fire!

nej én gang til
en to tre fire

[rømme hals]

nej prøv lige igen
én
to
tre

fire

ok lad os sige det er så
eller ska vi ta den en gang til?

[nej, nej!]

er du tilfreds nu?

[mmm]

dette nummer jeg gerne ville have præsenteret
er hermed
slut?

er det slut?

[mmm, altså]

[ok vi tar det lige en sidste gang]
skal vi tælle for?

[ja,

en to entotrefir]

***

MORGEN (1)

tit kan man vågne
og uden rigtig at have hovedet med
have en fornemmelse af
at i dag
i dag skal alting ha en betydning

og man er ikke helt klar over
om det er en ren følelse
om det faktisk er noget der ér godt!

og man kan pludselig få en følelse af frygt
for at gå ud på badeværelset
og komme til at se sig i spejlet og opdage
at det ikke er én selv der kigger på én
eller at det er det

og man sidder dér på sengekanten og man tænker
kan det virkelig være rigtigt
SKAL alting i dag virkelig ha en betydning?
hvorfor sku man ikke ku
lukke øjnene?
er det fordi der er noget i vente
inde i dagen?
further up the line
som de der beskæftiger sig med tidsteori siger

men hvordan skal man ankomme til
further up the line
uden først at have siddet hér på sengekanten
og fornemmet at der måske fandtes et punkt som
måske var vigtigt
om nogle timer
i hvert fald inden dagen slutter
som skulle gøre at man var nødt til at tage med
at alting i dag skal have en betydning

på med tøflerne

ud foran spejlet
ikke noget at se
og der er mælk og brød
og strømmen virker stadig
posten er ikke kommet endnu
ingen beskeder på svareren

og den elskede ser også ud som hun plejer
og børnene ligeså
ingen siger noget nævneværdigt
der er ingen aggressioner
ikke fravær af kærlighed
blot ikke den store opmærksomhed
en ganske almindelig morgen
bortset fra...
at det er som om at dagen skal
blive til noget særligt

bussen ankommer til tiden
der er de samme høveder med
der er den samme myldretidstrafik

chefen er ikke kreperet siden i går
fandens osse!

og dagen går præcist som forventet
indtil klokken er halv fem
og man pakker alle sine ting
og begynder at gå hjemad
og bussen så ikke kommer

har du ikke hørt de strejker i dag?

jamen den kørte sgu da i morgens!
ja men det var først fra klokken 10!

og det begynder at gå op for én
at man skal gå hjem
der er jo ikke en taxa i...

og det småregner
men man er træt som man plejer at være træt
ikke nævneværdig træt
ikke særlig træt eller
bemærkelsesværdig træt bare træt

og det så pludselig går op for én
at det her jo er noget ganske særligt
for hvor længe siden er det at man har gået hjem
hvor længe siden er det man har gået
på det her tidspunkt af døgnet
og set på sin by
set på menneskene i byen
set på husene og på træerne
på køretøjer og cykler og
hvordan det hele forbinder sig og væver
sig ind i hinanden
set på himlen ovenover
set på årstiden
gående

og man kommer til at tænke
på den der følelse
på kanten af sengen om morgenen
jo den kom frem et par gange i løbet af dagen

ved bussen og ved frokosten
på toilettet en enkelt gang
men nu er den her
nu er muligheden her
for at det her bliver en ganske særlig dag
fordi man skal gå hjem
så det gør man
går hjem

og pludselig er det som om at hele den her dag
har været en helt fantastisk og ganske særegen
speciel og uimodståelig
fortryllende dag

bevidst går man langsommere
og langsommere
og langsommere
og langsommere
og langsommere
for om muligt
at få det meste ud af det

yeahhh
what a day

***

MORGEN

dagen
er en indånding

verden
der kommer ind

solens skygger
jorden
træerne
en vind

en ven på gaden
en leg med strenge
og med lyd

store vidder
blomsterstængler
spirer der sige SKYD!

dagen
ikke for analfabeter
og folk uden lemmer og krop
så store vidder
at enhver må rejse sig
sssssse
derop!
bliv større end større end stor kan være
ikke lade sig standse
af det der skal komme
eller måske kunne være

dagens bredde
er en fylde med vinger på
med fjer på

og vi skal gå
vi skal
gå!
vi skal gå gennem
    dagen
i den bredeste verden
man kan tænke
    ssssig
vi skal gå fra
der hvor bjergene ånder
og ind i lyset
mod øst

og jeg løfter
og jeg lægger min hånd
og det er en kyst vi går på
rundt om landet
og hvad andet ka vi
    end baaaare gå
    baaaare gå?

vi kommer fra natten
og vi går ind i dag
og vi har vores vinger på
det er helt sin sag
af få dem af når først de er kommet !
    når vi skal sove
når vi har trukket vejret
som livet var en dag
og kun EN dag

og vi har smagt på det

og vi har sagt:

sikken en smag!

hvor det smager at komme fra mørket og ind i
det lyset

hvor det smager at trække vejret så frit
det er en smag vi aldrig vil give slip på

det vi har sammen er vores

ikke mit ikke dit

det er en delt dag

det er en dag med sin egen

med helt sin egen

krop

og det er den vi trækker vejret med

det er den der får os til at stå op

om morgenen når vi kigger ud af vinduet

og ser at solen er der igen

og vi vender os imod hinanden og vi tænker

min kæreste min kærlighed min ven

lad os gå ud og møde dagen

lad os gå ud og tage den der krop på!

og det gør vi så

og vi gør alt

vi gør alt vi kan nå

på de timer vi har til rådighed

fra solen den er stået op

og vi har taget dagens krop

og gjort den til vores egen

vi gør alt

vi gør alt

hvad vi kan nå
men især trækker vi vejret
og vi holder i hånd

***

MÅDEN DU VED

det bedste af det meste
det meste af det bedste
det er hvad du vil gi mig

det ikke så meget ligger i de ord du siger
som i den måde du rækker mig ting på
måden du klæder dig af på
når du ved at jeg ser på

***

NIGHT CLUB NIGHT

"kom indenfor den herre
De kan hænge jakken derovre

den søde dame tager imod Deres hat
velkommen denne vej
værsågo'
sid ned hér
hvad ønsker De? noget at drikke?
selskab?"

der er ikke mange i lokalet lige nu
scenen er tom
en stor spot er rettet mod den
som en stor hvid sol
nede på gulvet
ved bordene
sidder en... 3-4 high class... kvinder
sammen med
mange penge
i suits og blankpolerede sko
og krokodillesmykker

sikke han kigger
ham oppe på balkonen
han ser sød ud
han har smilerynker ved øjnene
han sidder afslappet
han ikke benene overkors
han er alene
han smiler
måske ikke af noget bestemt
men han smiler

"mine damer og herrer
må jeg have lov til at præsentere... LULU"

det er tydeligvis ikke første aften lulu er her
men det er helt tydeligt
at hun er vant til at være første optrædende
de kokette øjne
barmen der bliver rystet
kjolen der bliver trukket op i... diskret
men alligevel
mens hun synger
om den kærlighed der aldrig blev

han ser ned på mig
han ser mere ned på mig end han ser på lulu
men hun er også en billig tøs
jeg kunne lisså stille gå op i garderoben
og hente mine handsker
og tilfældigt passere hans bord
og komme til at tabe en handske

nu rejser hun sig dernede
måske hun skal ud at pudre næse... nær
hun kommer søreme op ad trappen
ah hun skal i garderoben
hun går smukt
sta-telig ... nærmest
og så har hun en go' røv
ingen tvivl om det
frie baller
(knips)

"ja
hvad siger den herre?"

en flaske champagne? ja sågerne
kan en dom perignon '37 gøre det?"

hans krop er som en stor... blød bevægelse
da han samler min handske op
og rækker mig den
og i det samme
i det samme kommer josé...
jeg burde have været mere opmærksom
men han ser ikke vred ud
det er da en lettelse
men han går lige forbi
som om han ikke har set mig men...
han må da have set mig!

hun ser helt panikslagen ud
som om hun er bange for
at det store brød fra bordet skal
et eller andet
måske slå hende måske...
og det ville sku da være det værste
det kønne ansigt...
men er vist lidt for stor
og bulen under armen...
jeg smutter hvis han begynder på noget

han ser så mærkeligt på mig
måske så han...
hvis bare jeg lader som ingenting
"må jeg sidde?"
han tøver... nej, han venter
han venter med at svare

så tør han op
og smiler igen
det der bløde smil og
smilerynkerne der breder sig ned af kinderne
han er sikkert et ordentligt menneske
når han kan smile så meget
ikke som José

hendes parfume bølger henover bordet... og
pakker mig ind
min hånd ryster lidt
da jeg byder hende af mine Fontaine
hun bemærker det vist ikke
hun smiler
først med munden
så med øjelågene og med vipperne
og så smiler hendes øjne
og hun læner sig tilbage på stolen
slapper af
uden at krydse benene som en mand
eller en luder
hun kan lide at være her
"champagne?"

"har du bare købt den for at drikke den alene?"
det er for fristende at lade være med at spørge
jeg ser på hans ansigt da han svarer

"nej med én
jeg har savnet"
hvor kom dét fra?
hun tager imod glasset uden koketteri

stolen bliver blødere og bredere
og rummets harske farver mildnes i karakter

hvis bare jeg kunne sidde her altid
han er helt blød
hans øjne... ikke sprittede
han har bare givet efter
hvis José kommer tilbage denne vej
bliver jeg bare siddende
så må han... trække... mig væk
men han gør alligevel som han selv vil
men jeg kunne sidde her altid

hun er så smuk

"mine damer og herrer
en hånd til LULU
i morgen... klokken toogtyve
er hendes sidste optræden her i...
night club night
og nu..."

***

NOGEN TRÆKKER SOLENS VEJR

Der er nogen der synger

Jeg forstår ikke hvad sangen handler om

Men den er friskere og varmere end det
mest forårsagtige vindpust
af den slags der får en til at tænke på
sommer

og jeg tænker på dig

Jeg kan stå i mine egen stue
og jeg kan stå på din altan på én og samme tid

at ligge i min seng
med dynen godt oppe under hagen
og mærke din krop ind til mig skønt jeg ved
du er et andet sted
og hvis jeg trækker vejret rigtigt dybt
så begynder dagen igen
og solen står op igen
og du ér lige ved siden af mig

så jeg trækker vejret rigtigt dybt

Det er som om jeg kan krybe ind under dit hår
stryg det tilbage fra din sovende pande
og åle mig ind under
jeg ved ikke hvad jeg vil finde derinde
eller hvorfor jeg skulle gøre det
men det er bare lige som om...

jeg trækker vejret igen

verden fører os sammen

der er så mange farver i dén verden

jeg kan nærmest smage luften
når jeg trækker den ind

og dagen har sin egen farve

den er ganske fri for klokkeslet
dagen har ikke noget ur
og der er ingen timer der er dine
men de tilhører alle sammen dig
hvis du vil have dem værsgo
tag dem bare

og du behøver ikke tænke på mig mere end du gør
jeg ved når du tænker på mig

Og jeg trækker vejret rigtigt dybt

Og solen står
ret ind ad vinduerne
og jeg trækker vejret rigtigt dybt

***

NOGET OM AT LYVE

jamen skat
selvfølgelig elsker jeg dig
    selvfølgelig elsker jeg dig
du er min eneste ene
du er mit åndedræt og min nat
tøjet jeg går i
    og min hud
bevægelsen i mine skridt
letheden hvormed jeg går til livet

skat du er min eneste ene

hvad vil du dog gøre uden mig?

selv gør jeg ingenting

skat min elskede
min eneste ene
mit eneste åndedræt

***

NOGET OM AT REJSE MED TOG

overkroppen
er lænet mod glasset
underarmene hviler
    på kanten af vinduet
    som er trukket så langt ned det er muligt
og hovedet stikker ud
øjnene ser ned på perronen
ser ned på den lille flok
  som står der og kigger op

et par hoveder væk
øjnene søger hver af øjnene
i hovederne der kigger op
    efter tur
en lille cirkel af blikke
rundt og rundt
rundt og rundt

udefra kan man se
kroppen der er trykket flad mod glasset
og hoved og nakke der hænger ud over
og armene der hviler mod kanten
og hænderne der trommer på vinduet
uroeligt

nu sætter toget i gang
ansigterne udenfor
                  begynder at bevæge sig hen ad perronen
ansigtet i vinduet drejer sig

og ser mod ansigterne på perronen
toget bevæger sig hurtigere og hurtigere
og øjnene bliver ved med at cirkle rundt
nu standser perronen

og nu trækker kroppen sig tilbage fra glasset
og står stille midt i kupeen
hænderne holder fast i glaskanten
øjnene kigger ud
fokuserer ikke

det er næsten som at balancere

det er næsten som at køre i tog

kroppen træder et skridt tilbage
og hænderne slipper vindueskanten
et RYK i toget
kaster kroppen bagud
ved et sæbe [sic]
ved et sæde og griber fast
og omfavner

der er noget der bevæger sig
hvad er det nu det er?
er det verden udenfor
eller toget?
eller er det kroppen
der bevæger sig
i toget
i verden
i universet?

er bevægelse overhovedet mulig?

NOGET OM AT STÅ STILLE

jeg holder så fast i din hånd
jeg holder så fast i din hånd
jeg holder så fast
at det næsten er som om
det er min

jeg holder så fast i din hånd
at jeg kan mærke en puls
som ikke er min
jeg kan mærke at noget dunker
som ikke er mit

jeg holder så fast i din hånd
at det er som jeg er lige ved at falde
som om
vinterens storm trækker skrænten væk under mig

vinteren holder så fast i mig
at det er som om skrænten skrider under mig
jeg holder så fast i din hånd

at jeg næsten ikke kan ånde

***

NOGET OM BLÅ

Det er lige blevet lyst udenfor. Og han er vågnet før alle de andre. Han kravler ud af sin seng og går hen til vinduet og kigger på himlen. Han ved godt de ikke bryder sig om at blive vækket, så han bliver på sit værelse, kigger rundt på legetøjet.

Men í dag er der ikke noget, der kalder på ham, i dag er der ikke noget af legetøjet der kalder på ham. Så han sætter sig på kanten af sengen og kigger ud i luften, mens han venter på at huset skal vågne. Og så er det som om der er en bevægelse ovre under kommoden hvor alt hans tøj ligger, helt nede ved gulvet, inde ved panelet, er der noget der bevæger sig. Og han lægger sig ned på knæ og kigger ind under kommoden.

Inde under kommoden er der en lille bitte mand. Han kravler langsomt på knæene hen over gulvet. Han er ikke klar over, at man skal være forsigtig, det er ikke noget han tænker på, men han føler instinktivt at han er nødt til at være langsom. Så, lige som en kat nærmer sig en mus, kravler han hen mod kommoden, mens han kigger ind under. Og lige ved siden af den lille mand, der er et lille rundt hul. Og han kan se, at der

kommer noget lys ud, så han lægger sig helt ned med hovedet til gulvet. Og ude på den anden side, igennem hullet, kan han se en himmel, der er så blå, at han aldrig har set blå der var så klar, og så strålende.

Måske kommer han til at knirke med et gulvbræt. For med ét vender den lille mand sig rundt og kigger på ham og springer ind gennem hullet i panelet. Han tænker slet ikke over det: Han kaster sig fladt på maven ind under kommoden og stikker hånden gennem hullet og får fat i et eller andet. Da han rækker hånden til sig, har han en lillebitte jakke i hånden. Han kommer til at vende den på hovedet, og der falder en lille bitte æske ud. En lille bitte bitte bitte æske. Den er så lille, at den kan ligge på hans negl. Og hans sidder med den i håndfladen og med en lillefingernegl får han lirket låget af den. og inden i den ligger der en lille bitte blå sten, som stråler.

Vågner han hér? Nej, det gør han ikke - for dét her, det er en virkelig historie. Han ser aldrig den lille mand, og kun han kan se hullet i panelet. Men han ved det er der. Og den lille bitte bitte bitte æske har han liggende i en lidt større æske, som ligger inde i en lidt større æske. og dén gemmer han. For dén kan han holde om.

***

NOGET OM GÅSEHUD

ude fra gangen høres
skrigene
de er ikke regelmæssige
der kommer bare et skrig
indimellem
de er der
hele tiden

og indimellem bevæger de sig
forbi hans dør
mens en eller anden bliver slæbt
ned mod forhørslokalet

der er ikke så meget lud
når nogen bliver slæbt den anden vej

det er koldt at sidde op af væggen
men ved at mærke væggen mod sin krop
så kan han mærke han *har* en krop
og han vil gerne blive ved med at huske på
hvad det vil sige at have krop

og indimellem rejser han sig
og flytter sig hen et andet sted

for at få kulden fra væggen

men de kommer ikke efter ham
måske har de glemt ham
måske har nogen kommet til at strege ham i
protokollen
"har allerede været der"
"har tilstået"
"har fået hvad der tilkommer ham"
måske er der sket en fejl
fejl sker jo
    måske er der sket en fejl

måske

måske

***

NOGET OM IRRITATION

det er de mest absurde ting man kan blive
irriteret over

jeg står på et gadehjørne
og bliver irriteret
der er ikke nogen grund til det

der er ikke nogen biler
klokken er ikke for sent
jeg HAR fået morgenmad

eller man stiger op i bussen
klokken 11 om formiddagen
og får straks en plads
og der sidder ikke en eller anden geskæftig
idiot ved siden af en
og plaprer ørerne fulde
og der er ikke myldretid
og man sidder rimeligt godt
alt taget i betragtning og alligevel
alligevel bliver man irriteret

og det er en DRÆBERirritation!

Det er en HÅND
der klemmer en om...
og trykker til!
og det gør ikke ondt!
men det irriterer
og det er som at have et myggestik på ryggen
på det sted hvor man ikke kan
nå og hvor man heller ikke kan vaske sig
og man kan ikke komme til at klø
det og det er grænseløst...

man tager sig selv i at ønske
at man aldrig var stået ud af sengen den dag
at man aldrig var vågnet

og man ved godt med sig selv
intellektuelt ved man
at det går over
på et eller andet tidspunkt går det over

men som står der på gadehjørnet
eller sidder dér i bussen
eller i køen på posthuset
eller ved restaurationsbordet
eller i kærestens arme
eller i taxaen eller på skattekontoret
eller på hjem eller på vej ud eller
på vej op eller på vej ned...

så ved man at der ikke er NOGET som helst
at gøre ved det

ingenting
nada nothing zero zilch

og man føler sig som en taber i livet
som et af de punkter
man hamrer hovedet imod igen og igen
til det bløder
til smerten rinder ud over det hele
til smerten dækker andre mennesker
griber og fanger andre mennesker ind
og får DEM til at gøre ondt
så ens liv

bliver FULDSTENDIGT miserabelt
og man ved man ikke kan lade ved
der er ikke noget man kan gøre

jo

man kan gå hjem til sig selv
og lægge sig under dyne og gemme sig

men selv under dynen
selv i sine bløde seng
med sin bløde dyne og sin bløde hovedpude
selv dér...!

selv dér
vil irritationen finde
og irritere!
kradse og bore og irritere!
som om man har gjort et eller andet forkert!

og måske HAR man gjort et eller andet forkert
måske er det et eller andet man skal sone

og så pludselig er det væk

***

NOGET OM STJERNEFANGST

Noget om stjernefangst:

ræk mig din hånd
ræk mig din kølige hånd

ræk mig din kølige hånd

så længe vi lever

ser du det som jeg ser?

mærker du græsset i ryggen?

er det min måne der kommer ind fra venstre
og vandrer over himlen?

er min måne *din* måne?

er varmen fra mine hænder

din varme?

er min varme *din*?

jeg vil fange en stjerne sammen med dig

jeg vil fange stjernehimlen ind

og male den på dine

dine øjne

***

NOGET OM VELSIGNELSER

vil du vil du vil du

vil du gå den her vej

vil du gå her sammen med mig

vil du følges ad

vil du besnæres

vil du elskes vil du mærkes

vil du gå den her vej

hvad *vil* du?

hvert et skridt er en gentagelse
hvert et skridt er en...
gentagelse

ved du hvor den her vej fører hen
for jeg ved det ikke

er der noget vi skal nå?
er der noget vi *har* nået?
men du holder mig jo i hånden!
og hvert skridt er en gentagelse
hver skridt er en...
gentagelse

hvad bliver vi til
hvad bliver vi til
    bliver vi større end os selv
    bliver vi mere end det vi har været?
    bliver vi til en fælles længsel
    eller til et fælles savn
        indfriet
vokser vi
vokser vi
vokser vi?

og hvis vi vokser
hvis vi vokser
når vi så nogen sinde fuld størrelse?

jeg kan se horisonten

***

NÅR OG ALDRIG HVIS

skal jeg sige
at det er en klar følelse
at jeg ikke er i stand til
at sige *hvis*
eller *hvis nu*
og at *hvad så hvis*
ikke er en del af vores dialog
ikke er en del af det billede vi tegner

jamen så gør jeg det
så siger jeg at det er sådan
og siger at det aldrig
aldrig nogen sinde bliver sådan
at jeg skal se på dig
at jeg skal se på vores liv sammen og sige
hvis

og når jeg siger sådan
så bliver det sådan
jeg ved at det
aldrig sker
for jeg *vil*
at det aldrig sker
jeg vil at hver dag skal være et *når*
når tiden kommer

når tiden er moden
når vi *kan*
når vi er *parate*

når
når!
Når!
Når og aldrig...
hvis

***

PLOVFURE 4

hvis jeg er fuglen
svæver jeg over jorden
og dykker så
ned gennem disen

og hvis jeg er disen
spredes jeg
og vender tilbage

forsvinder
kommer igen

og hvis jeg er ormen

vender og drejer jeg mig plovfuren for at komme
ned under jorden

og hvis jeg er bondemanden
ser jeg ud over marken
fra toppen af traktoren
jeg ser året der skal komme
og jeg glædes ved mit dagsværk

og hvis jeg er jorden
hvis jeg er jorden
er jeg urørt
urørt og hvid
ligger jeg åbnet
og damper

hvis jeg er fuglen
svæver jeg
og dykker
ned mod jorden

***

PROFETEN
(impro-version 1 og 2)

hvis hun går ham i møde
vil hun da nå ham

før han når hen til hende?

vil han vinke hende til sig
synligt ved glæden
at trække hende til?

vil én passere den anden
og fortsætte kursen ligeud?

de taler tavse sammen
noget
forplanter sig i kødet

rådighed
til rådighed
at være til
hvem sku ha troet at
det ville være så svært

det tabte kan ikke genvindes
det tabte er tabt
nu råber hun
nu råber han
nu råber de
i kor og sammen
op mod himlen
det tabte kan ikke genvindes

hvisk mig det
(*hvisk mig det*) hvisker hun
han hører ikke hende
der er så mange andre stemmer

der taler inde i hendes stemme

nu løber de imod hinanden
begge løber imod den anden
han i sin tid
hun i sin
han griber hende
hun løber forbi
det er forbi
for længe siden nu

han råber op mod himlen
hun råber op i fælles tid:
det er forbi
det er forbi og han må rejse
nu
er han nødt til at rejse
for at nogen kan sige farvel

***

REJSEFÆLLE

jeg har haft døden med mig
som rejsefælle
i alle mine voksne år

en fælle der har kigget mig
ind i øjnene når jeg mindst ønskede det
kigget og nikket

og jeg har troet at døden ville mig noget
ville ha mig med
men i dag ved jeg
at sådan er det ikke

det er ikke min rejsefælle der vil *mig* noget
hvis noget
har det været mig
der har leget med tanken
at fjerne mig herfra
sammen med døden

men det er ikke længere nødvendigt

døden har været mig en god rejsefælle
og er det stadig

så når jeg i dag tænker på døden
så jeg tænker jeg på de andre menneskers død
og på den sorg og på dén smerte
som tanken om sorg og smerte
og afsavn
fylder dem med

og for jeg ved ikke hvilken gang
tænker jeg på hvordan man siger farvel

***

RUMMET VI BEBOR

vind og vejr har formet de her huller
ind i klippen
vand er sivet ned
og båret klippe væk [sic]

vand er sivet ned og har båret klippe væk
    efterladende sig et stort tomrum
vand har bare gjort

der har længe ingen øjne været
ingen øjne til at se
    det rum
som vandet har skabt

bjerget er millioner af år gammelt
bjerget er så gammelt som livet
bjerget er betydning i sig selv

det regner ikke mere
jorden har skubbet bjerget op
    hvor det ikke regner

der er intet i grotten
ingenting

og så åbner noget sine øjne
og ser dagen udenfor
noget kommer til stede
noget vågner
og ér

noget ér for sig selv

noget kommer fra ingenting

og mærker pulsen
pulsene inde i legemet
mærker hvordan kroppen forfalder
og bliver til
luft ud mellem læberne

kroppen daler langsomt ned mod gulvet
ved kontakten opstår følelsen af skarphed
ikke smerte
bare kontakt
kontakt med bjerget
kroppen sidder på jorden
inde i grotten
inde i bjerget
til stede for sig selv
det er en lykkelig følelse

der er noget der taler
til kroppen
det er ikke dagen udenfor der taler til kroppen

det er ikke fornemmelse af klippe
under kroppen
der er noget der taler til kroppen
og kroppen leder efter sprog
kroppen leder efter at blive til
i sprog
så den kan besvare
det der taler

kroppen rejser sig
går hen mod lyset
går hen mod dagen
kroppen går hen mod det der taler
og leder efter sprog
kroppen vil ha sprog
kroppen vil ha noget der ikke er

kroppen har øjne
kroppen har pludselig øjne
kroppen ved pludselig
at den ser
og den ser ned
den ser ned fra toppen af bjerget
og der er noget der taler
der er stadig noget der taler til kroppen og
kroppen har ikke noget sprog

kroppen træder ret ud i luften

ved kroppen at den falder?
kroppen ved at den falder
kroppen falder gerne

(kroppen falder gerne)

der er stadig noget der taler
og kroppen svarer!

der er noget der tar imod
noget der tar imod kroppen

kroppen savner ikke noget længere

***

RYG

han har så ondt i ryggen
at han næsten ikke kan stå op
han har så ondt i sin lænd
at han ikke engang kan holde ud at sidde ned
han kan ikke holde ud at være med sig selv
han kan ikke holde ud at være til
åårrhhhh!
aaaarrrrrrhhhh!

det her er en af de her dage
hvor han ikke kommer ud af sin seng
han kommer slet ikke ud af sin seng i dag
han kan bare ligge dér og sige:

OHHH!

OOOHHHH!

OHH hvor gør det bare ondt
i min ryggen
jeg tror jeg bliver liggende
i min seng

OHHH!

AARRRHH!

Og klokken tre kommer du ind
med to panodiler og et glas vand
og du siger
årh dit lille pus
hvor er det synd for dig
at du har så ondt i din ryg
at det gør så ondt

AARRHH!

og det er så dejligt at du føler med mig
det er så dejlig at se
at det også gør ondt på dig
at vi kan lide sammen
min smerte er din smerte

og klokken fem
virker panodilerne igen
og jeg kan stå op
og forberede mig på en ny dag
ja på en ny dag

AHHHH!

***

SANGEN SLUT

og lige før
at det var slut
så slog han an

og så var det næsten
som om det hele
gik i gang

og der var nogen
som troede på
at dette nu

ku bli'e en sang

men så
var sangen slut
endnu en gang

***

SJÆLENE 1-9

1. badebroen

billederne kommer sjældent med den hastighed
hvormed de finder sted
badebro
trøsket træ
små huller man kan falde i
en stille og rolig vandoverflade
billederne kommer altid bagefter

gå hen ad badebroen

horisonten ligger altid lige for
horisonten ligger altid helt derude
lige foran
for enden af badebroen
der er små huller i badebroen
som man kan falde i
der er ikke noget land man kommer fra
badebroen rækker ret ud i verden
mod horisonten
badebroen står på pæle
badebroen er dybt begravet i jorden
selv når vandet trækker sig tilbage
når vandet bliver tilbagekaldt af månen
når vandet bliver hentet af månen
selv når vandet forsvinder
står badebroen der med pælene dybt
begravet i jorden
gå hen ad badebroen
gå!
hen ad badebroen

kom vi skal ud på broen kom følg med
kom kom kom kom

det er næsten det hele jeg vil
det er næsten det hele jeg vil men kun næsten
det er næsten det hele jeg vil
    jeg vil ha dig med ud til horisonten
    jeg vil ha dig med ud over broen ud i vandet
ud mod horisonten
jeg vil ud
og røre

2. straks

hoppehop
falde ned igen
lande
det er lige hér
det er lige hér
der er ikke noget der rammer
der er ingenting der mærkes
så tydeligt som at lande
når man er hoppet op
når man hopper op efter solen
når man rækker efter skyerne
med hovedet lænet bagover
nakken helt tilbage og armene strakt lige op af
    op mod skyerne
    hop

de var næsten lige til at røre

det var lige før

så kan man bare prøve igen

hvis man ikke nåede det

så hopper vi igen

hop

armene strakt op over hovedet nakken helt

tilbage øjnene plantet på

skyerne

og så falder man igen

og den her gang...

der rørte man heller ikke

men det gør ikke noget

for så kan man bare hoppe igen

hop

armene strakt op over hovedet

3. tæller min sol

jeg rører mig indeni

jeg breder mine vækstlag ud i ringe

jeg tæller mine år

tæller mine år

der er mange af dem

solen varmer

og jeg strrrrrrrrrrækker mig efter solen

det er solen der gør at jeg står her

solen der gør at jeg
ka' se

4. tom scene, fjern verden

scenen er tom
der er ikke noget publikum
der er ikke noget lys
der er ikke noget lyd
der er ikke noget bagtæppe
der er ikke nogen farver
der er ikke nogen stole
der er ikke nogen vægge
der er ikke noget loft
der er ikke noget gulv
der er kun
scenen

scenen er din

og på den her scene
strækker jeg armene ud over
kanten

og ser ned
fra scenen
og langt langt langt nede
nede i tågerne
dukker en verden frem
som jeg næsten kender

og det er lige før
det er lige før

jeg træder ud over kanten
og lader mig falde

5. fred i morgen

den dag jeg næsten faldt ind i armene på dig
var den dag jeg næsten holdt op med at være
i stedet

viste du dig at være en anden
bare den der stod foran mig i køen i
supermarkedet

med din egen vogn
med depot-10'er som du skulle hen og hente
snarere end at kigge mig øjnene og opdage at...

men dine 10 kroner var vigtigere
du samlede dine varer sammen
og jeg blev ikke til den dag
jeg holdt heller ikke op med at være
krigen fortsatte bare
og jeg så på din ryg
at du havde glemt alt
ingenting havde nogensinde været

og efter at have samlet din 10'er op
steg du ind i en taxa
sammen med dine madvarer
og dit liv
måske kørte du hjem
måske kørte du ud
men væk
i hvert fald

så det var ikke denne dag at krigen hørte op
det var ikke denne dag jeg hørte op med at være
    eller rigtig blev til
jeg betalte bare for mit
og lod som om jeg fandtes

6. deterligesomom

deterligesomom
deterligesomom
deterligesomomverden
somonverden er helt frisk
somonverden er helt ny
deterligesomom
    at verden
        spreder benene i dag
deterligesomom at verden skriger i dag
deterligesomom verden
gisper
og gisper
og gisper
og kæmper
    for at presse
    og kæmper for at presse
        og kæmper for at komme af med det
                                som er inden i verden
og i dag har verden spredt benene
og i dag giver verden efter
og verden SKRIGER!

7. historien i bevægelse

de lange rækker af sjæle
    med hinanden i hånden
som næsten usynligt
kommer gående
hen ad den brede gade
er ikke sjæle i smerte eller sjæle i gråd
det er historien der går dér
det er vores egen historie
det er vores egen tid

de er som en bølge
der passerer igennem mig
    og omkring mig
og jeg vender mig om
og imod mig
kommer rækker af sjæle med hinanden i hånden

jeg skal blive én af dem
en dag vil jeg gå dér
hvis ikke jeg allerede går der
    et andet sted
passere som en bølge
omkring én som står dér
og er til

8. før og efter

engang var der en skov

skoven bestod af ét eneste træ

og dækkede hele Jorden

og i skoven var der fugle

og egerne

og grævlinger

og hjorte

og en masse kryb

der kriblede og kravlede

og ovenover

var der ingenting

men det var også alt

engang

var der en skov

som bestod af ét træ

og denne skov var så stor

at der ikke var noget som helst andet

end skoven

som var ét eneste træ

og en dag

brændte solen så varmt

at skoven smeltede

og da skoven var færdig med at smelte
så var der igen ingenting

9. forankring

ud mod horisonten
strækker en badebro sig
en lang badebro
træet er trøsket
og der er huller
    som man kan falde i
og badebroen er forankret til Jorden
    med lange pæle
og den strækker sig
    fra strandkanten
    og helt ud til horisonten
    hvor man
        hvis man stiller sig helt ud på kanten
        og strækker armen helt ud
        indtil man er lige ved at tabe balancen
        og strækker den længste finger ud man har
        lige akkurat
            kan røre ved solen
            mens den står op

hvis man vender sig om
og går ind mod land igen

så fører badebroen hele vejen ind
med trøsket træ
    huller man kan falde i
        pæle der forankrer broen med pæle dybt
nede i Jorden
og mens man går den lange vej ind mod land
bliver verden til omkring én

***

SKIBE AF PAPIR

jeg har en arm

jeg har to arme
en
to

og ben

jeg tæller dem

    ved at bevæge dem

    et to

og loftet
loftet ligner sig selv

og væggene
står i vant afstand
og ligner sig selv
Og vinduet

himlen er på den anden side
af vinduet
himlen er himmelfarvet
i dag er himmelfarven grå

og husene

hvorfra jeg ligger kan jeg akkurat se hustoppene

og en stor fugl
en måge glider ned af taget
den kan ikke stå fast på det hvide derovre

sne

vindueskarmen er kold under mig
og glasset ligeså
da jeg trykker kinden mod ruden
og kikker ud

det sner

sneen falder ned fra himlen

sneen *daler* ned
som små skibe af papir
det ene følger det andet

og med ansigtet mod ruden
går jeg om bord

og jeg vinker til ham derinde
der sidder med ansigtet mod ruden
mens jeg daler ned
forbi etagerne

Og jeg daler i flere minutter
springer fra skib til skib

Ved min vindueskarm har jeg kastet anker

***

SKOVEN I BJERGET
(et ganske særligt hjerte)

det er gæster ovenpå
er det dem der har været der før?
er det dem der kommer der så tit?
hvad er disse skridt på taget?

her i hjertet
høres alting

hér i hjertet
er der sjældent stille

hvem er det der går på taget?

hér i hjertet
herinde i hjertet
hér

hvis jeg lytter mod jorden
kan jeg så høre den samme musik dér nede
som er hér?

er der et hjerte dér nede også?

er der noget at længes efter?

kan nogen høre *mine* skridt?

***

SKÆVE STREGER

passagen henover skolegården

fra indgangsporten
to minutter over otte
at være kommet
for sent
bevidst

i håbet om at kunne passere skolegården
fra porten
og hen til den anden dør
gå uantastet op ad trappen til anden sal
og kun være kommet en lille smule for sent
kun en lille bitte smule

og blive en lille smule længere i klassen
efter det er ringet ud
og alle har forladt rummet
kun læreren er tilbage
og tilbyde at rense tavlen og åbne et vindue
og håbe på der går så lang tid
at frikvarteret er overstået

og forsøge at gøre det samme hver eneste dag
hver eneste time

og så en dag forlade skolen
og gå ud og begynde på en arbejdsplads
og gøre nøjagtig det samme
aldrig komme til tiden
altid skjule sig
i frokostpausen
bag en bog
på toilettet

forsøge aldrig at se nogen i øjnene

og gå hjem og få en kæreste
og gøre nøjagtig det samme

evigt vokse i alder
men aldrig i statur
aldrig nogen sinde nå den fornødne højde
    eller bredde
        eller dybde
og se nogen i øjnene og sige
    så lad MIG DOG VÆRE I FRED!

***

SNEGLESPOR I SALATEN

køkkenchefen gør korsets tegn foran sig da han
serverer maden

hvorfor gjorde han dét
siger min elskede

                                dér på den anden side af bordet
hvorfor slog han korsets tegn?
betyder det vi skal passe på hvad vi spiser?

det ved jeg virkelig ikke siger jeg
hvor sku jeg vide det fra?

måske er han katolik eller
protestant eller ateist eller muhamedaner eller
islamist eller hvad det
hedder
måske måske kløede han sig bare
    sådan
        i krydsform
    måske var der en flue i luften foran ham jeg
ved...
    hvor sku jeg vide det fra
    hvordan kan du være sikker på
                            det var et kors

hun sidder og kigger ned på sin mad
pirker i det med en gaffel
    som om hun forventede at finde
                            en levende snegl en bille
eller
    et eller andet
                            der var for gammelt eller muggent

så hold nu op siger jeg
    ikke
    hold nu op spis nu din mad
    der sidder folk og kigger altså
        det er et pænt sted det her ikke
        priserne er sgu høje nok
        fire stjerne af jonna dwinger
der er sgu ikke noget galt

men vil hun spise det
nej gu fanden vil hun ej spise det

tjener

må vi lige snakke med kokken

ja undskyld

men min kone undrede sig jeg ved ikke
måske det er for et personlig spørgsmål
og det rager sådan set heller ikke mig
men hvorfor slog du korsets tegn
da du serverede maden for os?

gjorde jeg det

siger kokken

slog jeg virkelig korsets tegn for mig
da jeg serverede maden?

Nej det kan ikke være rigtigt

det gjorde jeg ikke

det kan jeg slet ikke forestille mig at
jeg har gjort

det må have været noget andet

måske har det været en anden

nu er De sikker på det var mig?

ja gu er jeg sikker på det var Dem?

det var sgu da Dem

der var inde med maden lige før

ja hvorfor

hvorfor var det i øvrigt Dem der serverede
maden

hvorfor var det ikke tjeneren?

hør her min herre siger han

De tager helt fejl det var ikke mig

min kone sidder og blinker til mig med øjnene

jo det var ham det var ham

jeg ved virkelig ikke hvad jeg skal tro
jeg kigger ned på min mad
og det er som op...

der er spor af snegleslim henover tallerkenen
jeg kan ikke forstå...

for det var der ikke lige før
og det virker også som om vinen

er en smule grumset
og bestikket er vist heller ikke helt så rent
som det var lige før

og jeg kigger over på min kone

og hun er heller ikke så helt køn som hun
plejer at være

hendes taske virker også mere slidt

hendes tøj er fuldstændig hullet

nu har hun rynker over det hele

og der er spindelvæv omkring i lokalet

og i virkeligheden sidder jeg bare

og taler med mig selv
her ikke nogen andre end mig

jeg sidder ikke engang på en restaurant

jeg sidder hjemme i min stue

med lukkede øjne

i virkeligheden sover jeg

virkeligheden er en drøm

jeg forsøger at vågne fra
i min sofa

med fjernsynet kørende og myrernes kamp

og i øvrigt ville jeg aldrig lytte til hvad

jonna dvinger anbefalede

virkeligheden er en drøm
jeg forsøger at vågne fra
så jeg betaler regningen og går

SOL, VI

når alting begynder
og intet er stået op
og jeg kigger på dine ynder
som du godt ved
er din krop

så blir jeg noget så glad og lyk'lig
og føler mig så fri
og solen den er lige stået op
og natten er forbi
og vi er sammen du og jeg
i fælles favn som er OS
og vi låner ikke noget af nogen
vi har ikke livet på klods
for livet det er vort

sammen så går vi gennem livet
du i hånd med min
og min hånd i din
og vi synes at livet er værd at leve og dagen
den er så fin
at vi må se den
øje til øje

sammen

***

SPEJLSAL

der var en tid
jeg bevægede mig rundt i en spejlsal
vi kender godt en spejlsal
hvor refleksioner komme til én fra alle vægge
og der er labyrintiske gange
og hemmelige døre
og blinde gyder
og pludselige møder
    med forvrængede billeder

det ville være dejligt at kunne sige at...
jeg SMADREDE det hele!
og kom ud på dén måde
en sejr i mit liv
    jeg kunne bære videre
    og tænke tilbage på
    den gang
    den gang
    den gang
        da jeg smadrede spejlsalen

men jeg kom bare ud
    jeg ved ikke hvordan
jeg har tit tænkt på det

måske gik jeg igennem et sted
igennem et spejl

men så skulle jeg jo være i en spejlet spejlsal
og stadig være der!
men jeg kan ikke se mig selv
eller sku jeg tænke:

*Nåeh ja jeg ka jo ikke se mig selv
dét er dérfor!*

***

SPROG ER SOLEN, MED MÅGE

sproget har givet mig morgenlys
og spot på din vågnende krop
og eftersmagen af bløde kys
før vi begge to stod op

sproget har danset sin egen sang
i sprogets melodi
men aldrig givet mig vished om
hvad jeg lige skulle til at sige

før sproget blev til
og morgenlys med
var dagen og kysset og kroppen sig selv

men vi vågnede sammen
det selv samme sted
vi havde lagt os den foregående kvæld
og i glæden ved dagen
og lyset på hud
vi smagte på alt
og gav alting en smag
og lungerne sang
med talrige bud
på skønheden netop i dag

sproget har givet os morgenlys
og farver
og kissemissie
aftryk af læber
og rødbløde kys
og dage fyldte af stunder som disse

vi er aldrig ene
når sproget er med
vi tanker bare på ham
eller hende
og hvis solen står op
et helt andet sted
at den hverken
er mand eller kvinde

sproget gir solen
den elskede krop
uden nogen sinde at dække
for det virkeligt elskede
når solen står op

det er kun sprog
som sproget kan stække

SÆDERNES FORFALD

sædernes forfald
det er dér man sidder når det regner
det er paraplyen man holder over hovedet
som værn mod dét der gør ondt

det er tanken om
alt det der ku være bedre
hvis ikke det var som det er nu
men som det var engang

sædernes forfald
jeg husker dig som du var
jeg ser dig ikke nu

og så sukker vi sammen
og er enige om
at vi to
godt forstår hinanden
vi forstår hinanden så godt
at vi ikke behøver tale om om det

og midt i vores samtale
ankommer den nye
udefra

med blikket rettet fast
på den tomme plads mellem os
må jeg sidde hér?
siger den nye og sætter sig
ja vist må du sidde hér
siger vi
og rejser os
og går

sædernes forfald...

siger vi
der har da aldrig været noget som ku forfalde
det ér jo bare!
vi ér her bare!
hvad skal vi med *tanker om*
hvad vi kan og må
bør og burde?
vi har jo hinanden!
og kender hinanden så godt

og hvis det begynder at regne
så tager vi vores paraply frem
og selvom det sku regne en smule
igennem den gamle paraply
er det VORES paraply
det er din og min
det er VORES paraply
og selvom vi blive våde indenunder paraply
så er det vores
sædernes forfald?! hvad *mener* han?

***

TABET BYGGET IND

jeg har aldrig før stået hér
og kigget ud over byen på den her måde

jeg har aldrig før set byen på den her måde

alting bliver til for mine øjne

menneskene jeg ser på

det er som om

deres navne ligger lige på tungen
som om det er *mine* navne!

jeg vil ikke ha det skal stoppe
det må ikke slutte

jeg er aldrig før blevet til
jeg er aldrig før kommet til verden

nu kender jeg det allerede
nu ved at jeg har set den der gade før
og ham der
og dén bil

jeg ved ikke præcis hvad det er jeg har mistet
eller om jeg HAR mistet noget
eller om der ér...
eller om der ér noget at miste
men jeg får sådan en trang til
at træde midt ud på vejen
stille mig foran bilerne der kommer
og bare blive stående
bare tag mig! så tag mig dog!
I kan gøre med mig
præcis hvad I vil
København
du kan gøre med mig
præcis hvad du vil

det gør du osse
din gamle luder

***

TALER MED RÆV
(tidløse samlinger uden kobber, II)

Da jeg var barn
for titusinde år siden
gik vi gennem skoven med fakler

Vi var på udkig efter en rævegrav
og ræven

Forrest gik shamanen
imellem gik den mindste dreng

Skoven var altid
det mørkeste sted jeg kendte
selv ikke når jeg sov var det mørkere

Jeg fulgte faklen
i hånden på shamanen
og det eneste jeg så
var det som var synligt i lyset den kastede

Vi gik i timevis gennem skoven
jeg altid bagerst

jeg vidste aldrig hvornår vi ville være fremme
eller hvornår vi skulle hjem
jeg skulle bare være tålmodig
og ikke tale

når jeg talte
standsede shamanen op
og han vendte sig ikke om
men jeg kunne se at han så på mig
han slog mig

og så gik han videre

På et tidspunkt
når vi havde gået langt
skulle vi slukke faklerne
stå stille
og vente

og da voksede skoven frem for mine øjne
omridset af blade
og grene
stubbe og stammer
trådte frem for mit blik
skoven blev lysere
lugtene blev klarere
jeg kunne se mine egne hænder
jeg kunne mærke mig selv

og da ville vi ikke gå længere
end halvtreds skridt måske
og så ville røvegraven være der
det slog aldrig fejl

Shamanen pegede
dér er et hul
pegede
dér er et hul
pegede
dér er et hul
pegede
pegede
pegede...

Han stillede sig selv ved det første hul han
havde peget på
mens den mindre dreng og jeg
    fandt stubbe og grene at stoppe i hullerne

og ved det sidste hul
    på den anden side af rævegraven
    skulle vi tænde et bål
og vifte
med skind
    så røgen drev ned gennem bålet
    ned i hullet
trængte ræven ud af sin grav
og i hænderne på shamanen
    som ventede på den anden side

Når den kom ud kæmpede den
den kæmpede for sit liv
men shamanen holdt den i favnen
og strøg den over ryggen
    og talte til den uden ord
og efter en tid
    lå den der bare stille
ikke hyptoniseret [sic]
    ikke skræmt

Og så kaldte han os hen
og vi skulle lade ræven snuse til vore fingre
og vi skulle sætte os ved siden af shamanen
og vi skulle lægge vores højre hånd
    på rævens ryg
    og vi skulle mærke at den trak vejret

og vi skulle trække vejret i samme åndedræt som
den

Ræven talte indeni mig
ræven talte ikke klare ord
men den fortalte mig om skoven
den fortalte mig om dyrene i skoven
den fortalte mig om at jage
og den fortalte mig om himlen og om jorden

Og så ville shamanen sætte ræven ned på jorden
igen

og den lille dreng og jeg
blev bedt om at fjerne alle stubbe
og forhindringer fra de andre huller
og slukke bålet

og så ville vi gå hjemad igen

og jeg vidste at ræven så på mig
mens jeg fulgte efter den lille dreng og
shamanen

jeg kunne mærke rævens blik
og jeg gengældte det
uden at vende mig om

og halvtreds skridt længere fremme
slog shamanen ild
og vi tændte faklerne igen
og skoven forsvandt omkring os
og blev erstattet af tre
snævre cirkler af lys

***

TAVSHED

jeg har hjerte
hvor du har skov
og sammen
så er livet mest for sjov

og jeg har hænder
og du har hjerne
og sammen
ja lad os bare gå
    det vil jeg gerne

og jeg har tavshed
og det vil jeg gerne dele
og hvis du har behovet
så må du godt få det hele

og verden er så viseligt rettet ind
at der er plads til to
ved hver en kind
der er plads til to
som kan fylde hinanden ud

og ind

og hvis du bare vil ha mig!

***

TEMPERATUR

når temperaturen falder
så trækker du mig inden døre
du trækker mig hen til sengen
og sætter mig på sengen
og du klæder mig af

og du holder mig hånden
og du vender mig mod spejlet
og du står ved siden af mig
og ser ind i mine øjne
    inde i spejlet
og du holder mig i hånden
og du er afklædt

og du smiler til mig inde i spejlet
og dit hoved dækker akkurat månen
som står i himlen
    i verden udenfor

og du vender mig væk fra spejlet
og krammer mig
så jeg kan se på månen ude

i verden

og temperaturen stiger
de små hår lægger sig
som en græsmark for en voldsom blæst
og jorden gløder
som efter en solstorm
og det er mig der gløder
og det er dig der er solen

og du danser mig baglæns
over mod sengen
og du lægger mig på sengen
og du lægger dig ved siden af mig
og du omfavner mig
og du putter dig ind til mig
og du giver mig af din varme

og jeg ved at temperaturen falder
i verden udenfor
    men hér stiger den
det er dig der stiger

og når du sover
når du sover
så er det fordi verden sover
og jeg ser på dig sove
jeg ser
på *dig* mens du sover

solen
    skinner hele natten

***

TID I DRØMMERS HÆNDER

i dag har jeg klippet alt håret af igen
en forholdsvis nem operation
der efterlader nogle hårstumper på gulvet
og i skraldespanden
og snart ikke i min erindring mere
det er ikke et spørgsmål om
                                  det er vigtigt at klippe håret af
for nu er det klippet af
alt der ledte op til det her øjeblik
                                  hvor jeg klippede mit hår af
er et helt andet liv
og et andet øjeblik
    og det jeg har skrevet mig ind i
                                  med min barbermaskine
jeg føler mig ikke anderledes

og dog ved jeg at jeg er anderledes

hvis jeg følte mig anderledes kunne jeg måske
planlægge mit næste øjeblik

tage et skridt ind i det næste øjeblik og
sige

nu er jeg forberedt

nu ved jeg hvordan jeg skal gøre

nu ved jeg hvordan jeg skal tage stilling
sådan er mit forsvar
sådan er min åbenhed

jeg føler det ikke

og jeg ved ikke om man KAN føle øjeblikket

jeg ved ikke om det er muligt

jeg ved ikke engang om jeg ville ønske det

hvis jeg kunne føle øjeblikket

ville der måske ikke være det næste øjeblik

jeg vil gerne have det næste øjeblik

jeg vil gerne have det overrasker mig

jeg vil gerne overraskes

jeg vil gerne tages på sengen

pirres...

vækkes...

vækkes som jeg er vakt nu hvor

jeg ikke VED hvad der kommer

og ikke ved hvad der har været

jeg ved nu at jeg befinder mig i et nyt øjeblik
og at det nye øjeblik animerer alt

der er gået forud
og alt hvad der kommer
og det er ikke et tab

derfor kan jeg godt drømme om at vide
hvad der kommer

derfor kan jeg godt fantasere
jeg ved at jeg alligevel ikke får
    hvad jeg drømmer om
    eller fantaserer om
jeg får måske noget der ligner
    noget der minder om
alt hvad der kommer
    det har jeg her og nu

det foregår ikke i tre verdener
    eller én verden
    eller NOGEN verden overhovedet
selvom jeg kan sige jeg
og jeg er og jeg tænker og jeg ved og jeg vil og
jeg kan og jeg tror og
jeg bør og jeg kunne og jeg HAR gjort...
så er der ikke noget af det her
                    der findes eller er virkeligt

hele verden rummes inde i mit hjerte
hele verden ér mit hjerte mit hjerte ér verden

det er derfor jeg ikke kan føle noget
    for øjeblikket
jeg ér inde i det
og det er inde i mig

***

TILFÆLDIGVIS

ok så lad mig prøve sådan her:

hvis jeg står på toppen af en stige
med et ben på hver sin side
så kan jeg
ved at vikle fødderne omkring trinnene
tage nogle kæmpe skridt
og jeg kan nå helt op til loftet
hvis jeg strækker mig en lille smule
så her kan jeg gå
som en 14 fods kæmpe
med 6 fod ekstra
og 3 fod arm
og nå helt op til loftet

hvad skal jeg stå på
for at nå dig?

jeg behøver ikke at lægge mig på
maven på gulvet
jeg kan lægge mig på ryggen i badekarret
og trække proppen ud

og blive suget rundt i den nordlige halvkugles
soldrejende
udløb
ned i kloaksystemet
    længere og længere ned
    længere og længere ned

jeg ved godt at kloaksystemet ikke rækker
    til jordens midte
        men hvor langt skal jeg ned
            for at nå dig?

kan du
overhovedet nås?

kan jeg
    nå dig?

det skal ikke altid
standse med et spørgsmål!
du er jo lige dér
    så langt væk er du heller ikke
    så forskellige er vi heller ikke
    vejen til dig
        kan ikke være en vej
            der er brolagt med spørgsmål

hvis vejen er brolagt med spørgsmål
    er den ensrettet
og så er det lige meget

tilfældigvis!

tilfældigvis
tilfældigvis så har jeg det godt på toppen af
stigen
og nede i kloakken

tilfældigvis...

***

TIVOLI2

her er lidt køligt er her ikke
men så får jeg fars frakke hen over benene

uhhh
    hold mig i hånden
uhhh!
Åhr!

se far!
prøv at se det der store glashus derover
prøv at se hvor det stråler og blinker
der står en der det er næsten som om han vinker
prøv at vink far! vink far!

hvorfor vinker han ikke?
    jo nu vinker han

ahhhr

jeg er sulten
men det er da dér nede man kan spise
er det det ikke
og så man kan få candyfloss og slikkepinde
sådan nogen der er formet som en stok
man kan ha i hånden
og derovre kan man skyde bjørne
og hvis man skyder rigtig mange bjørne
så kan man få en bamse ikke også
far?
så kan få sådan en rigtig stor peterplysbjørn at
ha med hjem
det skal vi også prøve

nej se far
pigen hun tabte sin is
dernede
prøv at se
nej nu græder hun

men nu får hun en ny is
se hendes far giver hende en ny is
var det ikke sødt far?

prøv at se far prøv at se
der er et egeren igen
det har noget i munden
hvor
hvor tror du det skal hen far
er det fordi det snart er vinter?
er det en nød?

Århhh! en flot himmel!
de der skyer der er
ligesom dyr
se

der er en hest
og der er en krokodille der far prøv at se!

men hvorfor er der så mørkt derude far
skal det regne?
hvad nu hvis det regner far hvad så?

hov far er det ikke mor der står derovre?
er det ikke mor?
vink til mor far
vink til mor!

nåeh det var ikke mor

Åhhh se den ballon dér
sådan en vil jeg også gerne ha far

kan man blive løftet helt op mod himlen
hvis man holder fast i sådan en ballon
kan man komme op til mågerne?

jeg vil godt op til mågerne

jeg vil også godt snart ned
jeg vil godt snart ned
hvor er mor henne
far jeg vil godt snart ned til mor
nu har jeg set det hele

århhh se far
der er en mand der har en hund dér
ejjj hvor han trækker i dén hund
det må han ikke vel far
han er en dum mand!

far jeg vil altså godt snart ned

far jeg vil godt snart ned

hvornår er vi nede far

se der ér mor
det er mor der står dér og venter

jeg løber lige hen til mor far

mor du kan tro det var flot
vi så alt muligt
vi så det hele
man ku se hele tivoli deroppefra
der var en mand der vinkede
der var en mand der vinkede inde i glashuset

***

hvis jeg tænker på død
ser jeg en togvogn rulle forbi

en togvogn lavet af træ
med sprækker mellem brædderne
hvor fingre stikker ud

og de tre mennesker som har fortalt mig
om folk der har taget deres eget liv

ulykkelige

og på min venindes mor
på et hospital i et fremmed land
som har ikke har for vane at lukke familien ind
når døden er indtrådt
og jeg sneg mig ind
for at se mit første døde menneske

når jeg tænker på død
tænker jeg på at sige farvel
tage afsked
og jeg tænker jeg ville ønske
der var en ideel situation
et øjeblik hvor man fik lov til at
sige farvel til dem alle sammen

og jeg tænker på den angst
som standser os
når vi forsøger at tale om det
og vi taler om de andre

dem som er døde
om de døre der blev lukket
eller efterladt pivåbne

og vi taler om
det var den industrielle revolution
eller om det var kristendommen med dens
himmel og helvede
eller om det er noget helt andet og meget
tidligere
der fjerner os fra døden
som noget vi kan vedkende os
men det er ikke døden vi taler om
og det er ikke døden jeg ser som billeder
og det er ikke angsten vi har fat i

angsten er vi alene med

jeg tror det er
forandring vi taler om
frygt for at blive til noget andet
frygt for at blive til noget andet
gennem savn
og overgreb
og smerte

***

TREDEMØLLEN

livet er en trødemølle
jamen så træd da rundt for pokker

når man sidder overfor hinanden i køkkenet
og man lige har spist morgenmad
faktisk

overhovedet ikke kan få mere ned
man gider ikke engang at ryge en sidste smøg
inden man skal gå
og man kigger over på den tomme stol
hvor hun engang har siddet
og man tænker:

...

så er der sådan set ikke mere at sige
så er det bare at se at komme af sted

livet er en trødemølle
jamen så træd da rundt for pokker!
så træd da rundt for pokker!

når man så sidder dér

i sin stol
hvor det nu end er man arbejder
og man kigger på uret
og der kun er gået en time siden man kom
så tænker man:

...

og så er der sådan set ikke mere at sige til det

livet er en trødemølle
så trød da rundt for pokker
gør dog noget ved det
trød dog rundt!

og når man så sidder der
i bussen på vej på hjem
og kigger ud af vinduerne på København
som triller forbi
som den altid har gjort
og ruderne er MØGbeskidte
fordi HT eller

hvem fanden det nu er der ejer busserne
ikke gider gøre dem rene
ikke gider gi én et ordentligt udsyn
og man ønsker man var
langt FANDEN i vold
på ferie
på Barbados eller Hawaii eller Tahiti
eller hvor fanden
der er et svømmebassin

og en krig
mellem grønthandlerne
som man kan more sig over
og et blått hav
man kan hoppe på hovedet i
og små brune piger at kigge efter
og god mad billig sprut
billige cigaretter
og fred FRED frihed og fred
fra trødemøllen
så er der sådan set ikke mere at sige

jæ
livet er en fucking trødemølle
SÅ TRÆD DOG RUNDT FOR HELVEDE!

og når man så sidder dér
på kanten af sædet
og den spændende film
fra i går
kører på videoen
på fjernsynet
og nu åbnes døren
og heltinden ligger bundet inde på sengen
og man ved ikke om det er morderen eller helten
der er på vej ind
og så båndet løber ud
og man ikke får slutningen med
så tænker man:

...

og så er der sådan set ikke mere at sige til dét

jæ
livet er en trædemølle
men bare vi træder rundt
og rundt
og rundt
og rundt

det kan jo være vi falder af en dag
det kan jo være vi
    misser et trin og falder udenfor
    så kan det jo være vi lander et eller andet
sted
    udenfor trædemøllen

det er i hvert fald tanken

***

VERDEN KL. TRETEN

jeg sku ha hentet dig
men jeg glemte hvor jeg var

tre brandbiler kører forbi ude på gaden

og minder mig om at jeg findes
og i går kom der et brev
og en avis
et postkort
en reklame
og en brochure

og jeg har glemt at købe mælk
men jeg har tre dåser tun

og der er streger på tapetet
der hvor jeg har siddet
og glemt dig

hvis du vil et eller andet
HVIS du vil
kan du så ikke kontakte mig
når jeg får min telefon
min brevsprække
min hoveddør
mit hus
og min verden tilbage

det skulle ske i dag
siger de
de skulle komme her i dag klokken et og
installere min nye verden

men det har jeg glemt

der er ikke plads til noget

væggene står lidt for tæt sammen
taget
og gulvet
er ét

hvis du vil mig noget

her får du en historie om en mand på en ø
der sidder en mand på en ø
han sidder helt ude ved vandet
han har taget sine sko og sine strømper af
og han sidder med fødderne i det varme vand
det er hen mod aften
mågerne cirkler over vandet
    dykker og fanger fisk
        forsvinder igen
solen går ned bag ryggen på ham
mens han sidder med fødderne badet i vandet
og han læner sig tilbage
og lader hovedet falde tilbage mod sandet
og han åbner sine øjne
og kigger op i et loft

hvis du vil mig noget

så ved du at historierne kommer et sted fra
og at jeg har bestilt mig en ny verden
    som skal komme i dag klokken tretten

men jeg har glemt det

***

VÆRKTØJSKASSEN

hvis man tar et stykke værktøj op i hånden
det kan være et hvilket som helst stykke værktøj
man behøver bare at åbne sin værktøjskasse
eller sin skoæske
og gribe ned i den
behøver ikke tænke over hvad det skal være
lader hånden selv finde den form den mest har
lyst til at tage fat i
og ser på det
hvad er det for et værktøj som hånden har valgt
hvad er det for et værktøj
som øjeblikket har valgt
en skruetrækker
at stikke ind og brække
eller dreje noget i eller op
er det en hammer
noget der kan slå
noget der kan knække noget over
noget der har tyngde
og vægt til at manipulere
bryde igennem med
er det en bidetang
igen noget der kan brække
få ting op
er det en spidstang
manipulering i det små

er det en loddekolbe
foreningen af to materiale
                                til en elektrisk tæt forbindelse

er det en kniv
er det delingen
    den skarpe deling af ting
        én ting der bliver til to eller flere
er det en nål
er det en nål man har glemt nede i
værktøjskassen?
den burde ligge i syskrinet
man stikker fingeren ned i værktøjskasse og
kommer op med nålen i fingeren
    og en tråd
man kigger sig omkring
    er der en knap man kan sy
skal man lægge den over i syskrinet igen
skal man bare tørre blodet af i bukserne?

jeg rækker ned i min værktøjskasse
og jeg får fat i en hånd
der er en hånd nede i min værktøjskasse
det er ikke en hånd der er så stor som min hånd
    men det er heller ikke en barnehånd
hvordan fanden har jeg fået en hånd ned
  i min værktøjskasse?

men den er jo varm!
den er ikke afskåret
og hvis jeg trækker i den
    så følger der et håndled med op
        og der kommer noget af en arm

betyder det jeg kan trække en krop hele vejen op
af min værktøjskasse

hvad er det her for en dag?!

hvis jeg nu gir slip på hånden

ka vi så lege sten papir saks?

ok jeg gir slip på hånden

sten papir saks!

jeg vandt

hvis vi gør det igen sten papir saks

hånden vandt

sten papir saks

lige

kan vi lave det der hemmelige håndtryk

tommelfingrene mod hinanden

og knoerne mod hinanden

vride rundt og klappe to gange

det kan vi også

hvad er det her for en hånd?

hvad er det her for en dag!?

hvis jeg nu rækker ned

med begge hænder i min værktøjskasse

ka jeg så finde en hånd til

er der ikke nogen bund?

er det dagen? er det dagen?

er det dagen som ikke har nogen bund

hvem er det der bor nede i dagen

men så stik dog for helvede hovedet derned

siger jeg til mig selv

så stik dog hovedet derned og kig
se hvad det er
se det i øjnene
hvis der er øjne at se i!

ØNSKET

solen ku ha skinnet på selve dagen
da hun skulle følge sin bror til graven
den ku godt ha skinnet
men skyerne lå som et tungt
bælte ind over København

der ku godt ha været flere mennesker til
begravelsen
men kun tre mødte op i kirken
og én meldte fra
at tage med ud på kirkegården

og præsten ku godt ha været mere imødekommende
talt pænere
om hendes bror

og hun ku også godt ha haft en pænere kjole på
og måske sku hun ha haft spist noget inden hun
tog af sted
og graverne ku godt ha udvist noget mere respekt
da de sænkede hendes bror i graven

og de to gæster ku godt være blevet lidt længere
til kaffe og kager
og der ku godt ha været noget bedre på
fjernsynet dén aften

og hun ku godt være standset med at græde
tidligere
    efter hun var gået i seng
og hun ku godt ha ladet være med
    at sove i tårerne

men det blir alligevel dag
det blir alligevel dagen derpå

og hun havde ikke fri den dag
    hun ku tage direkte på arbejde
    og hun ku lad sine tanker optage af andre
ting

    hun behøvede ikke tænke på noget som helst
    hun kunne bare hengive sig til sit arbejde
        som lå i stabler på hendes skrivebord

men alligevel kom han
    hendes døde bror
på besøg midt i frokostpausen
og hun så bare på ham
og ønskede sig ikke noget som helst andet
end bare se på ham

***

AMMUNDSEN OG DEN BLÅ PLANET
ARLEN
ARLEN I CIRKUS
AT DE VINKER
BADEBOLD, VI
BEN OG MARV
BILLET
BLINKENDE BALLON
BLOD AF EN STEN
BRING DEM HJEM
BÅD MELLEM KYSTER
CAMILLE CLAUDELL
DANSE UDEN DIG (TELEFONTANGO)
DANSENDE HJERTE
DEN ANDEN HÅND
DEN KATALANSKE TRAPPE
DEN KRYSTALKLARE NAT
DET ALLERMEST ALMINDELIGE
DRØMME MIDT I ET SKRIDT
DRØMMEN PÅ HAVNEN - Jim på vej
DRØMMEN PÅ HAVNEN - Sally & farvel
EN FORSIGTIGHED (med Ingvild)
FARVEL
FARVEN GRØN
FEM OM KLOKKEN
FIKS OG FÆRDIG FORBINDELSE
FOR DEM DER VENTER
FOR MIN SKYLD
FÆRGEMANDEN
FØR FØDSLEN
GENNEM SNEEN
GLEMSLENS JORD
HAVE MED GITTER AF METAL
HELT UALMINDELIGT
HISTORIE OM FORUDINDTAGETHED
HISTORIENS ØJNE
HJERTEFARVE #1
HOPPEHOP
HVAD STORBYENS SNE
HVID FIGUR
HVIS DET ÉR ET MENNESKE
HÆNGBRO
I LANDSBYEN I ANDALUSIEN
IKKE TOMT, IKKE TØMT
IT TAKES TWO TO TANGO
JAZZDAG MED UR OG DUE
JEG VIL IKKE HA' DET
KJOLEN SPILES
KOM SÆT DIG
KONTAKT

KROP, VI
KYS IMPRO (impro rundt om et digt)
LEGE IMPRO (impro ved gentagelse af et digt)
LILLE DRENG
LOGIK
LUNDQUIST
LYS OG SKYGGE, UAFSLUTTET
LYSENDE STREG
MONOFONISK HELVEDE
MORGEN (1)
MORGEN
MÅDEN DU VED
NIGHT CLUB NIGHT
NOGEN TRÆKKER SOLENS VEJR
NOGET OM AT LYVE
NOGET OM AT REJSE MED TOG
NOGET OM AT STÅ STILLE
NOGET OM BLÅ
NOGET OM GÅSEHUD
NOGET OM IRRITATION
NOGET OM STJERNEFANGST
NOGET OM VELSIGNELSER
NÅR OG ALDRIG HVIS
PLOVFURE 4
PROFETEN (impro-version 1 og 2)
REJSEFÆLLE
RUMMET VI BEBOR
RYG
SANGEN SLUT
SJÆLENE 1-9
SKIBE AF PAPIR
SKÆVE STREGER
SNEGLESPOR I SALATEN
SOL, VI
SPEJLSAL
SPROG ER SOLEN, MED MÅGE
SÆDERNES FORFALD
TABET BYGGET IND
TALER MED RÆV (tidløse samlinger uden kobber, II)
TAVSHED
TEMPERATUR
TID I DRØMMERS HÆNDER
TILFÆLDIGVIS
TIVOLI2
TOGVOGNET
TRÆDEMØLLEN
VERDEN KL. TRETEN
VÆRKTØJSKASSEN
ØNSKET